

Σύντομος Οδηγός για τις Γυναίκες Σχετικά με την Εμμηνόρροια και Επιλόχεια Αιμορραγία

Γράφτηκε από τον Σείχη:

Μωχάμμαντ μπιν Σάλιχ Αλ-'Ουθαϊμείν

Είθε ο Αλλάχ να τον συγχωρέσει, τους γονείς του και
όλους τους μουσουλμάνους.

*

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

 Telephone: +966114454900

 ceo@rabwah.sa

 P.O.BOX: 29465

 RIYADH: 11557

 www.islamhouse.com

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

Όλοι οι έπαινοι και οι ευχαριστίες ανήκουν στον Αλλάχ, Τον δοξάζουμε, ζητάμε τη βοήθειά Του, ζητάμε τη συγχώρεσή Του και στρεφόμαστε με μεταμέλεια σε Αυτόν. Αναζητούμε καταφύγιο στον Αλλάχ από τα κακά του εαυτού μας και από τις κακές μας πράξεις. Όποιον καθοδηγεί ο Αλλάχ, δεν υπάρχει κανείς που μπορεί να τον παραπλανήσει, και όποιον παραπλανά, δεν υπάρχει κανείς που μπορεί να τον καθοδηγήσει. Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνον ο Αλλάχ, ο Οποίος είναι ο Αληθινός Θεός που δεν έχει κανέναν εταίρο, και μαρτυρώ ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος και ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ. Είθε ο Αλλάχ να επαινέσει τον Προφήτη Μωχάμμαντ, την οικογένειά του, τους συντρόφους του και όσους τους ακολουθούν με καλοσύνη μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως και να τους κρατά ασφαλείς από κάθε κακό. Στη συνέχεια: Το φυσιολογικό αίμα που βγαίνει από τις γυναίκες, όπως η έμμηνος ρύση, η Ιστιχάντα (αίμα μεταξύ δύο περιόδων) και η επιλόχεια αιμορραγία, είναι μεταξύ των σημαντικών θεμάτων που απαιτούν διευκρίνιση και γνώση των κανόνων τους. Θα διευκρινήσουμε τους κανόνες τους βασιζόμενοι στο Ευγενές Κορ'άν (Κοράνιο) και στη Σούννα (παράδοση του

Προφήτη, σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ [ειρήνη και ευλογίες σε αυτόν]).

1- Επειδή είναι οι δύο κύριες πηγές από τις οποίες αντλούμε τις εντολές του Αλλάχ και μέσω των οποίων Τον λατρεύουμε.

2- Και επειδή όταν βασιστούμε στο Κορ'άν και στη Σούννα αυτό φέρνει ηρεμία στην καρδιά και ανακούφιση στο στήθος και στη ψυχή.

3- Και επειδή δεν μπορούμε να βασιστούμε σε κάτι άλλο πέρα από αυτά τα δύο.

Οποιαδήποτε απόδειξη πρέπει να στηρίζεται στα λόγια του Αλλάχ, του Προφήτη Του (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) και τα λόγια εκείνων που έχουν γνώση από τους συντρόφους του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με το Κορ'άν, τη Σούννα, ή τα λόγια κάποιου άλλου συντρόφου. Αν όμως τα λόγια κάποιου συντρόφου έρχονται σε αντίθεση με το Κορ'άν ή τη Σούννα, τότε θα πρέπει να ακολουθούμε μόνο αυτά που αναφέρονται στο Κορ'άν ή στη Σούννα. Και αν τα λόγια κάποιου άλλου συντρόφου έρχονται σε αντίφαση με λόγια κάποιου άλλου συντρόφου, τότε θα πρέπει οι λόγιοι να εξετάσουν τις δύο απόψεις και να

εγκρίνουν αυτό που έχει ισχυρότερο επιχείρημα. Ο Αλλάχ λέει:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۗ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿59﴾ [النساء: 59]

{ Εάν διαφωνείτε για οτιδήποτε, παραπέμψτε το στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο, εάν πιστεύετε στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα. Αυτό είναι καλύτερο (για την εγκόσμια ζωή σας από το να διαφωνείτε μεταξύ σας) και πιο όμορφο σε κατάληξη (και ανταμοιβή). } [Σούρατ Αν-Νισά' 4:59]

Αυτή είναι μια σύντομη πραγματεία σχετικά με την εξήγηση των κανόνων αυτού του αίματος (εμμηόρροιας και επιλόχειας αιμορραγίας), και περιλαμβάνει τα ακόλουθα κεφάλαια:

Το πρώτο κεφάλαιο: Η έννοια της εμμήνου ρύσεως και η σοφία πίσω από αυτή.

Το δεύτερο κεφάλαιο: Η ηλικία κατά την οποία έρχεται φυσιολογικά η πρώτη περίοδος και η διάρκεια της εμμήνου ρύσεως.

Το τρίτο κεφάλαιο: Αλλαγές στην εμμηνορροϊκή κατάσταση.

Το τέταρτο κεφάλαιο: Οι κανόνες της εμμήνου ρύσεως.

Το πέμπτο κεφάλαιο: Η Ιστιχάντα (αίμα μεταξύ δύο περιόδων) και οι κανόνες της.

Το έκτο κεφάλαιο: Η επιλόχεια αιμορραγία και οι κανόνες της.

Το έβδομο κεφάλαιο: Σχετικά με τη χρήση του τι εμποδίζει την έμμηνο ρύση ή τι την φέρνει ή τι εμποδίζει την εγκυμοσύνη ή τι την διακόπτει.

*

Το πρώτο κεφάλαιο: Η έννοια της εμμήνου ρύσεως και η σοφία πίσω από αυτή.

Στην αραβική γλώσσα, η λέξη Χάιντ (έμμηνος ρύση) σημαίνει: το να ρέει κάτι.

Θρησκευτικά σημαίνει: το αίμα που βγαίνει από τις γυναίκες χωρίς εξωτερική αιτία κατά τη διάρκεια συγκεκριμένων χρονικών περιόδων. Είναι φυσιολογικό αίμα που δεν είναι λόγω ασθένειας, τραυματισμού, πτώσης ή τοκετού. Δεδομένου ότι είναι φυσιολογικό αίμα, ποικίλλει ανάλογα με την κατάσταση κάθε γυναίκας και το περιβάλλον της. Επομένως, οι γυναίκες διαφέρουν πολύ σε αυτό.

Η Σοφία πίσω από αυτό σχετίζεται με το γεγονός ότι όταν το έμβρυο βρίσκεται στη μήτρα της μητέρας του δεν μπορεί να τραφεί με ό,τι τρέφονται τα άλλα μωρά που βγήκαν από τις μήτρες των μητέρων τους. Επομένως, ο Παντοδύναμος Αλλάχ δημιούργησε στις γυναίκες ένα σύστημα εκκρίσεων αίματος που μεταφέρει τα θρεπτικά συστατικά στο έμβρυο μέσω του ομφάλιου λώρου, χωρίς να χρειάζεται να φάει και να χωνέψει. Ευλογημένος είναι ο Αλλάχ, ο Άριστος των Δημιουργών.

Σύντομος Οδηγός για τις Γυναίκες Σχετικά με την Εμμηνόρροια
και Επιλόχεια Αιμορραγία

Αυτή είναι η σοφία πίσω από την έμμηνο ρύση, επομένως, εάν μια γυναίκα μείνει έγκυος, η έμμηνος ρύση της παύει, άρα δεν έχει έμμηνο ρύση εκτός από σπάνια. Ομοίως, όσες θηλάζουν είναι λιγότερο πιθανό να έχουν έμμηνο ρύση, ειδικά στην αρχή της περιόδου του θηλασμού.

*

Το δεύτερο κεφάλαιο: Η ηλικία κατά την οποία έρχεται φυσιολογικά η πρώτη περίοδος και η διάρκεια της εμμήνου ρύσεως.

Αυτό το κεφάλαιο συζητά δύο σημεία:

Το πρώτο σημείο: Η ηλικία κατά την οποία έρχεται φυσιολογικά η πρώτη περίοδος.

Το δεύτερο σημείο: Η διάρκεια της εμμήνου ρύσεως.

Όσον αφορά το πρώτο σημείο: η ηλικία κατά την οποία έρχεται φυσιολογικά η πρώτη περίοδος κυμαίνεται μεταξύ δώδεκα και πενήντα ετών. Όμως, μια γυναίκα μπορεί να έχει έμμηνο ρύση για πρώτη φορά πριν ή μετά από αυτήν την ηλικία, ανάλογα με την κατάστασή της και το περιβάλλον της.

Όμως οι λόγιοι διέφεραν μεταξύ τους, σχετικά με το αν υπάρχει κάποιο όριο για την ηλικία στην οποία κανονικά έρχεται η πρώτη περίοδος, δηλαδή πριν ή μετά την οποία δεν μπορεί μια γυναίκα να έχει έμμηνο ρύση. Που σημαίνει ότι αν βγει αίμα από μια γυναίκα πριν ή μετά από αυτό το όριο, τότε δεν είναι έμμηνος ρύση, αλλά είναι άλλο αίμα.

Ο Αντ-Ντάρμι αφού ανέφερε όλες τις απόψεις και τις εξέτασε, είπε: «Αν βρεθεί οποιαδήποτε ποσότητα αίματος σε οποιαδήποτε ηλικία ή κατάσταση, θα πρέπει να θεωρηθεί ως έμμηνος ρύση. Ο Αλλάχ ξέρει καλύτερα.»

Αυτή η άποψη του Αντ-Ντάρμι είναι η σωστή και η οποία είναι και η επιλογή του -Σαΐχου Ελ-Ισλάμ- Ιμπν Ταϊμίγια. Έτσι, όποτε μια γυναίκα βλέπει αίμα τότε θεωρείται ότι έχει περίοδο, ακόμα κι αν ήταν κάτω των εννιά ετών ή άνω των πενήντα ετών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο Αλλάχ σκέτιζε τους κανόνες της εμμήνου ρύσεως με την ύπαρξή της, και δεν καθόρισε μια συγκεκριμένη ηλικία γι' αυτήν. Οπότε το κριτήριο είναι η ύπαρξη του αίματος, με την οποία σχετίζονται οι κανόνες. Το να προσδιορίσουμε μια συγκεκριμένη ηλικία για την πρώτη περίοδο, αυτό χρειάζεται στοιχεία από το Κορ'άν ή τη Σούννα, αλλά δεν υπάρχουν στοιχεία για αυτό.

Όσο αφορά το δεύτερο σημείο: Η διάρκεια της εμμήνου ρύσεως.

Οι λόγιοι διέφεραν μεταξύ τους σε έξι ή επτά απόψεις. Ο Ιμπν Αλ-Μούντιρ είπε: «Μια ομάδα λογίων είπαν ότι δεν υπάρχει όριο για την ελάχιστη ούτε για τη μεγαλύτερη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως.»

Είπα: Αυτή η άποψη είναι σαν την προαναφερόμενη άποψη του Αντ-Ντάρμι, και είναι η επιλογή του Ιμπν Ταϊμίγια, και είναι η σωστή άποψη, επειδή υποδεικνύεται από το Κορ'άν και τη Σούννα.

Η πρώτη απόδειξη: Η ρήση του Ύψιστου:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَىٰ فَأَعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَظْهَرَنَّ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾﴾ [البقرة: 222]

{ Και σε ρωτούν (ω, Μωχάμμαντ) για την εμμηνόρροια. Πες, «Είναι βλαβερό (για τον άνδρα το να έχει σεξουαλική επαφή με τη γυναίκα του κατά την εμμηνόρροια), οπότε αποφύγετε τη σεξουαλική επαφή με τις γυναίκες σας κατά την εμμηνόρροια. Και μην έχετε σεξουαλική επαφή μαζί τους μέχρι να σταματήσει η εμμηνόρροιά τους και να κάνουν Ιγτισάλ (Γουσλ – πλήρες ντους). } [Σούρατ Αλ-Μπάκαρα 2:222] Έτσι, ο Αλλάχ απαγόρευσε στους άνδρες να έχουν σεξουαλική επαφή με τις συζύγους τους μέχρι να τελειώσει η έμμηνος ρύση τους, και όχι μέχρι να περάσουν δύο, τρεις ή δεκαπέντε μέρες. Κάτι που αποδεικνύει ότι το κριτήριο είναι η ύπαρξη της εμμήνου

ρύσεως ή όχι. Έτσι, όταν υπάρχει η έμμηνος ρύση, εφαρμόζονται οι κανόνες της μέχρι να τελειώσει και να κάνει η γυναίκα Γουσλ. Η δεύτερη απόδειξη: Αναφέρθηκε στο Σαχίχ Μούσλιμ ότι ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στην Αΐσα όταν της ήρθε η έμμηνος ρύση ενώ βρισκόταν σε κατάσταση Ιχράμ για την 'Ούμρα: «Κάνε ό,τι κάνει ένας προσκυνητής εκτός από το να κάνεις περιφορά γύρω από τον Ιερό Οίκο, μέχρι να τελειώσει (η έμμηνος ρύση) και να κάνεις Γουσλ.» Η Αΐσα ανέφερε: «Όταν ήταν η μέρα της θυσίας, τελείωσε και έκανε Γουσλ.»

Επίσης αναφέρεται στο Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και στο Σαχίχ Μούσλιμ ότι ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στην Αΐσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής): «Περίμενε, και όταν τελειώσει (η έμμηνος ρύση και κάνεις Γουσλ), τότε πήγαινε στο Ατ-Ταν'είμ.» Έτσι ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) της είπε να περιμένει μέχρι να παύσει η έμμηνος ρύση και να κάνει Γουσλ και όχι για κάποιο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Κάτι που αποδεικνύει ότι το κριτήριο είναι η ύπαρξη της εμμήνου ρύσεως ή όχι.

Η τρίτη απόδειξη: Οι εκτιμήσεις και οι λεπτομέρειες που δίνονται από ορισμένους λόγιους σχετικά με αυτό το

Θέμα δεν αναφέρονται ούτε στο Βιβλίο του Αλλάχ ούτε στη Σούννα του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ), αν και αυτό το θέμα είναι οπωσδήποτε απαραίτητο και η αναγκαιότητα απαιτεί τη διευκρίνισή του. Αν ήταν αυτές οι λεπτομέρειες κάτι από αυτά που πρέπει οπωσδήποτε οι άνθρωποι να τα κατανοήσουν και να λατρεύουν τον Αλλάχ μέσω αυτών, τότε ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) θα τις είχαν καταστήσει σαφείς σε όλους, λόγω της σημασίας των κανόνων της εμμήνου ρύσεως που σχετίζονται με κάποιες πράξεις λατρείας που απαιτούν καθαρότητα, όπως η προσευχή, η νηστεία και άλλες, επίσης σχετίζονται και με άλλα θέματα όπως ο γάμος, το διαζύγιο, την κληρονομιά και άλλα. Καθώς ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) κατέστησαν σαφή τον αριθμό των προσευχών, τις ώρες τους και το πως τελούνται. Και κατέστησαν σαφές τι είναι η Ζακά, το ποσό της, από ποια είδη πλούτου δίνεται, και σε ποιους δίνεται. Επίσης, κατέστησαν σαφές τα θέματα σχετικά με τη νηστεία και τη διάρκειά της, το προσκύνημα και άλλα. Ακόμα, δόθηκαν σαφείς κανόνες ηθικής κατά το φαγητό, το ποτό, τον ύπνο, την σεξουαλική σχέση, το κάθισμα, την είσοδο στο σπίτι, την έξοδο από αυτό, την αφόδευση και άλλα θέματα μικρά και μεγάλα. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ είπε:

﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ
لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾﴾ [النحل: 89]

{ Και σου έχουμε στείλει το Βιβλίο ως εξήγηση των πάντων και ως καθοδήγηση, έλεος και ευχάριστες ειδήσεις για τους Μουσουλμάνους. } [Σούρατ Αν-Ναχλ 16:89] Ο Παντοδύναμος Αλλάχ είπε:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ
وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾﴾ [يوسف: 111]

{ Αυτό (το Κορ'άν) δεν είναι κατασκευασμένος λόγος, αλλά μια επιβεβαίωση αυτών που προηγήθηκαν (από θεία βιβλία) και μια λεπτομερής εξήγηση των πάντων. } [Σούρατ Γιούσουφ 12:111] Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι αυτές οι εκτιμήσεις και οι λεπτομέρειες που δίνονται από ορισμένους λόγιους σχετικά με αυτό το θέμα δεν αναφέρονται ούτε στο Βιβλίο του Αλλάχ ούτε στη Σούννα του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ), δεν μπορούμε να τις λάβουμε υπόψη. Έτσι, φαίνεται ξεκάθαρα ότι το κριτήριο

είναι μόνο η ύπαρξη της εμμήνου ρύσης. Αυτή η προαναφερόμενη τρίτη απόδειξη, ότι αυτές οι λεπτομέρειες δεν αναφέρονται ούτε στο Κορ'άν ούτε στη Σούννα, είναι ωφέλιμη για σένα ως κριτήριο σε αυτό το θέμα και στα άλλα θρησκευτικά θέματα, επειδή η θρησκευτικές αποφάσεις δεν θεσπίζονται παρά μόνο με στοιχεία από το Κορ'άν, τη Σούννα, μια γνωστή συναίνεση (μεταξύ των λογίων) ή μια σωστή σύγκριση σε παρόμοιο θέμα. Ο Ιμπν Ταϊμίγια είπε σε έναν κανόνα του: «Και από αυτό για παράδειγμα είναι η ύπαρξη της εμμήνου ρύσεως, την οποία ο Αλλάχ συσχέτισε με διάφορες αποφάσεις στο Κορ'άν και τη Σούννα, και δεν όρισε ούτε ελάχιστη ούτε μεγαλύτερη διάρκεια για την έμμηνο ρύση, ούτε για την περίοδο μεταξύ των δύο εμμήνων ρύσεων. Αν και το μουσουλμανικό έθνος επηρεάζεται κυρίως από αυτό το ζήτημα και χρειάζεται να το γνωρίζει. Γλωσσικά το όνομα έμμηνο ρύση δεν χαρακτηρίζει διάρκεια, επομένως, όποιος υπολογίζει ένα συγκεκριμένο χρονικό όριο για την έμμηνο ρύση, η άποψη του δεν βασίζεται ούτε στο Κορ'άν ούτε στη Σούννα.» Η τέταρτη απόδειξη: Η σύγκριση: ο Παντοδύναμος Αλλάχ είπε ότι η έμμηνο ρύση είναι βλαβερή, οπότε όσο υπάρχει η εμμηόρροια, υπάρχει βλάβη για τον άνδρα αν έχει σεξουαλική επαφή με τη σύζυγό του, οπότε δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ της δεύτερης και της πρώτης ημέρας, ούτε μεταξύ της

τέταρτης και της τρίτης ημέρας, ούτε μεταξύ της δέκατης έκτης και της δέκατης πέμπτης ημέρας, ούτε μεταξύ της δέκατης όγδοης και της δέκατης έβδομης ημέρας. Άρα η έμμηνος ρύση είναι έμμηνος ρύση και η βλάβη είναι βλάβη, άρα η αιτία (της βλάβης) υπάρχει εξίσου και στις δύο ημέρες, άρα πώς είναι σωστό να γίνει διάκριση μεταξύ των δύο ημερών αφού είναι ίσες στην αιτία; Δεν αποτελεί αυτό αντίφαση στη σωστή σύγκριση; Δεν είναι η σωστή σύγκριση ότι οι δύο ημέρες είναι ίσες στην κρίση επειδή είναι ίσες στην αιτία;

Η πέμπτη απόδειξη: Η διαφορά μεταξύ των εκτιμήσεων εκείνων των ορισμένων λογίων που καθορίζουν μια συγκεκριμένη διάρκεια για την εμμηνόρροια, υποδηλώνει την απουσία αποδεικτικών στοιχείων για τέτοια λόγια και αποδεικνύει ότι πρόκειται για απόψεις που υπόκεινται ή όχι σε λάθη. Έτσι, οποιοδήποτε θέμα θα πρέπει να το εξετάζουμε υπό το φως του Κορ'άν και της Σούννα.

Επομένως, η σωστή άποψη είναι ότι δεν υπάρχει όριο για τη χρονική διάρκεια της εμμήνου ρύσεως. Έτσι, οποιοδήποτε αίμα βγει από μια γυναίκα, εκτός από μια πληγή ή κάτι παρόμοιο, είναι αίμα εμμήνου ρύσεως χωρίς να λαμβάνονται υπόψη εκτιμήσεις χρόνου ή ηλικίας, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η ροή του αίματος δεν διακόπτεται ή διακόπτεται για μία ή δύο

ημέρες το μήνα, γιατί αυτό είναι Ιστιχάντα (αίμα μεταξύ δύο περιόδων). Και θα εξηγήσουμε -αν θέλει ο Παντοδύναμος Αλλάχ- την Ιστιχάντα και τους κανόνες της. Ο Ιμπν Ταϊμίγια είπε: "Ο γενικός κανόνας είναι ότι ό,τι αίμα βγαίνει από τη μήτρα είναι έμμηνος ρύση μέχρι να υπάρξει απόδειξη ότι είναι Ιστιχάντα." Είπε επίσης: «Ό,τι αίμα βγαίνει από τη μήτρα είναι έμμηνος ρύση εκτός αν είναι γνωστό ότι είναι αίμα από φλέβα ή από πληγή.» Αυτή η άποψη, καθώς είναι η πιο σωστή από την άποψη των αποδεικτικών στοιχείων, είναι επίσης η πιο κοντινή στην κατανόηση και την πραγματοποίηση, και η πιο εύκολη στην εφαρμογή από τις άλλες απόψεις ορισμένων λογίων που καθορίζουν μια συγκεκριμένη διάρκεια για την έμμηνο ρύση. Επομένως, μια τέτοια άποψη που πληρεί τέτοια χαρακτηριστικά είναι πιο άξια αποδοχής γιατί συμφωνεί με το πνεύμα της ισλαμικής θρησκείας και τον κανόνα της, που είναι η διευκόλυνση των υποθέσεων των ανθρώπων. Ο Αλλάχ είπε:

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا

الصَّلَاةَ وَعَاءُتُوا الزَّكَاةَ وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ
التَّصِيرِ ﴿٧٨﴾ [الحج: 78]

{ Δεν σας έχει επιβάλει καμία δυσκολία στη θρησκεία. } [Σούρατ Αλ-Χατζ 22:78] Ο Αγγελιαφόρος (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) είπτε: «Η θρησκεία είναι ευκολία, αλλά αν κάποιος υπερβάλλει στη θρησκεία, θα τον νικήσει η θρησκεία. Οπότε κρατήστε μετριοπάθεια (στη λατρεία, χωρίς μείωση ούτε υπερβολές), να προσεγγίζετε (την τελειότητα. Δηλ. αν δεν μπορείτε να την πετύχετε, τότε να ενεργείτε με ό,τι σας φέρνει κοντά της) και να αναμένετε τα ευχάριστα νέα (της αμοιβής των καλών πράξεών σας).»

Ένα από τα ήθη του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) ήταν ότι όταν είχε να επιλέξει μεταξύ δύο πραγμάτων, επέλεγε πάντα το πιο εύκολο, εφόσον δεν περιείχε αμαρτία.

Έμμηνος ρύση εγκύου:

Το πιο πιθανό είναι ότι όταν μια γυναίκα μείνει έγκυος, η έμμηνος ρύση σταματάει. Ο Ιμάμης Άχμαντ, είθε ο Αλλάχ να τον ελεήσει, είπτε: «Οι γυναίκες γνωρίζουν την

εγκυμοσύνη μόνο με την παύση της εμμήνου ρύσεως.» Εάν η έγκυος δει το αίμα λίγο πριν τον τοκετό, όπως δύο-τρεις μέρες, και μαζί του έχει και οδύνες, τότε είναι Νιφάς (επιλόχεια αιμορραγία). Και εάν δει το αίμα πολύ πριν τον τοκετό, ή λίγο πριν τον τοκετό αλλά χωρίς να έχει μαζί του οδύνες, τότε δεν είναι Νιφάς. Τι είναι λοιπόν αυτό το αίμα; Είναι έμμηνος ρύση ή είναι άρρωστο αίμα, για το οποίο δεν εφαρμόζονται οι κανόνες της εμμήνου ρύσεως;

Υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ των λογίων σχετικά με αυτό, και η σωστή άποψη είναι ότι αυτό το αίμα είναι έμμηνος ρύση αν είναι με τον συνήθη τρόπο κατά τη διάρκεια της περιόδου της. Διότι ο βασικός κανόνας είναι ότι ό,τι αίμα βγαίνει από τη μήτρα μιας γυναίκας είναι έμμηνος ρύση, εκτός αν υπάρχει λόγος που αποδεικνύει ότι δεν είναι έμμηνος ρύση. Επίσης, δεν αναφέρεται στο Κορ'άν ή στη Σούννα καμία απόδειξη ότι η έγκυος δεν μπορεί να έχει έμμηνο ρύση κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της.

Αυτή είναι η άποψη της σχολής του Μάλικ, και του Ασ-Σάφί'εϊ, και η επιλογή του Ιμπν Ταϊμίγια που αναφέρεται στο Αλ-Ιχτιαράτ (σελ. 30), επίσης την αφηγήθηκε ο Αλ-Μπαϊχακί από τον Άχμαντ.

Έτσι, οι ίδιοι κανόνες της εμμήνου ρύσεως που ισχύουν για τη μη έγκυο, ισχύουν και για την έγκυο, εκτός από δύο ζητήματα:

Το πρώτο ζήτημα: Διαζύγιο: απαγορεύεται να χωρίσει ένας άντρας τη μη έγκυο γυναίκα του κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως, επειδή θα πρέπει να της δώσει διαζύγιο τη στιγμή που μπορεί αυτή να ξεκινήσει την 'Εϊντα (ορισμένη περίοδος αναμονής κατά την οποία δεν μπορεί να παντρευτεί με άλλον). Όμως, αν η γυναίκα του είναι έγκυος τότε μπορεί να τη χωρίσει ακόμα κι αν έχει έμμηνο ρύση. Επειδή αν ένας άνδρας χωρίσει τη μη έγκυο γυναίκα του κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως, αυτό έρχεται σε αντίθεση με τα λόγια του Αλλάχ:

﴿... فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ...﴾ [الطلاق: 1]

{ Ω, Προφήτη: Αν (εσείς οι πιστοί αποφασίσατε να) δώσετε διαζύγιο στις γυναίκες (σας), τότε δώστε τους το διαζύγιο τη στιγμή που μπορούν να ξεκινήσουν τη δική τους 'Εϊντα (ορισμένη περίοδος αναμονής κατά την οποία δεν μπορεί η γυναίκα να παντρευτεί με άλλον, και ξεκινάει από τη στιγμή που ο σύζυγος ανακοινώνει το διαζύγιο προφορικά, με την προϋπόθεση η σύζυγος να μη βρίσκεται σε έμμηνο

ρύση τη στιγμή της ανακοίνωσης και να μην είχε ο σύζυγος σεξουαλική επαφή μαζί της από την προηγούμενη έμμηνο ρύση της, ώστε να είναι σίγουροι αν είναι έγκυος ή όχι). } [Σούρατ Ατ-Ταλάκ 65:1] Όμως, αν ένας άνδρας χωρίσει την έγκυο γυναίκα του κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως, αυτό δεν έρχεται σε αντίθεση με τα λόγια του Αλλάχ. Επειδή, ο άνδρας τη χώρισε κατά τη στιγμή που μπορεί να ξεκινήσει την Έϊντα της, είτε ήταν κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως της ή όχι, επειδή η Έϊντα της είναι μέχρι να γεννήσει. Γι' αυτό δεν του απαγορεύεται να χωρίσει την έγκυο γυναίκα του, ακόμη κι αν είχε σεξουαλική επαφή μαζί της από την τελευταία της έμμηνο ρύση, κάτι που δεν ισχύει για τη μη έγκυο. Το δεύτερο ζήτημα: Η έμμηνος ρύση μιας εγκύου γυναίκας δεν τελειώνει την Έϊντα (περίοδο αναμονής) της, σε αντίθεση με την έμμηνο ρύση μιας μη εγκύου γυναίκας. Επειδή η Έϊντα της εγκύου τελειώνει όταν γεννάει, είτε είχε έμμηνο ρύση είτε όχι. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ είπε:

﴿... وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾ [الطلاق: 4]

{ Και όσο γι' αυτές που είναι έγκυες, η Έϊντα (ορισμένη περίοδος αναμονής) τους είναι μέχρι να γεννήσουν. } [Σούρατ Ατ-Ταλάκ 65:4]

Σύντομος Οδηγός για τις Γυναίκες Σχετικά με την Εμμηνόρροια
και Επιλόχεια Αιμορραγία

*

Το τρίτο κεφάλαιο: Αλλαγές στην εμμηνορροϊκή κατάσταση.

Τύποι αλλαγών στην κατάσταση της εμμήνου ρύσεως:

Ο πρώτος τύπος: αλλαγή στη διάρκεια είτε με αύξηση είτε με μείωση, όπως όταν η περίοδος μιας γυναίκας είναι συνήθως έξι ημέρες αλλά κάποια στιγμή συνεχίζεται για επτά ημέρες ή όταν η περιόδός της είναι συνήθως επτά ημέρες αλλά κάποια στιγμή σταμάτησε στις έξι ημέρες.

Ο δεύτερος τύπος: αλλαγή στο χρόνο, όπως όταν η περίοδος μιας γυναίκας έρχεται συνήθως στο τέλος του μήνα αλλά κάποια στιγμή της ήρθε στην αρχή του μήνα, ή το αντίθετο.

Οι λόγιοι διέφεραν ως προς την απόφαση για αυτούς τους δύο τύπους και η σωστή άποψη είναι ότι όποτε μια γυναίκα βλέπει αίμα, τότε είναι έμμηνος ρύση, είτε ήταν για λιγότερες ή περισσότερες ημέρες από τη συνήθη περιόδό της, είτε ήρθε νωρίτερα ή αργότερα από τον κανονικό της χρόνο. Απόδειξη για αυτό έχει ήδη αναφερθεί στο προηγούμενο κεφάλαιο, όπου ο Αλλάχ σκέτιζε τους κανόνες της εμμήνου ρύσεως με την ύπαρξή της. Αυτή είναι η άποψη της σχολής του Ασ-Σάφί'εϊ, και η επιλογή του Ιμπν Ταϊμίγια, και την υποστήριξε ο Ιμπν

Κουντάμα στο βιβλίο "Αλ-Μούγνι" λέγοντας: ότι το κριτήριο της εμμήνου ρύσεως είναι η ύπαρξη του αίματος, και αν ήταν κάτι άλλο, τότε θα το είχε καταστήσει σαφές ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) χωρίς καμία καθυστέρηση. Αν υπήρχε άλλο κριτήριο, τότε θα έπρεπε οι σύζυγοι του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) και οι σύζυγοι των πιστών να το ξέρουν, και έτσι ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) θα το είχε καταστήσει σαφές και δεν θα το αγνοούσε. Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) ανέφερε μόνο για την Ιστιχάντα. Ο τρίτος τύπος: κιτρινωπή ή καστανή έκκριση, αν μια γυναίκα δει το αίμα κίτρινο όπως το υγρό από πληγές ή καστανό μεταξύ κίτρινου και μαύρου, και είναι κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως ή συνδέεται με αυτή πριν τελειώσει, τότε είναι έμμηνος ρύση για την οποία εφαρμόζονται οι κανόνες της εμμηόρροιας, αλλά αν δεν συνδέεται με αυτή και εμφανίστηκε αργότερα μετά από αυτή, τότε δεν είναι έμμηνος ρύση. Η Ουμμ 'Ατίγια (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «Δεν θεωρούσαμε την κιτρινωπή ή καστανή έκκριση, αφού τελείωσε η έμμηνος ρύση ως κάτι.» [Αφηγήθηκε ο Άμπου Νταούντ] Επίσης, το αφηγήθηκε και ο Αλ-Μπουχάρι -αλλά χωρίς τη φράση «αφού τελείωσε η έμμηνος ρύση»-. Και έβαλε ένα τίτλο «Το Κεφάλαιο της Κιτρινωπής και Καστανής Έκκρισης

κατά τις Ημέρες εκτός της Εμμήνου Ρύσεως.» Ο Ιμπν Χάτζαρ ανέφερε στο βιβλίο "Φάτχ Αλ-Μπάρι": «Δείχνει με αυτό τον συνδυασμό μεταξύ του προηγούμενου χαντίθ όπου είπε η Αΐσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής): «Μέχρι να δείτε τη λευκή έκκριση» και του χαντίθ της Ουμμ 'Ατίγια που αναφέρεται στο κεφάλαιο. Έτσι, το χαντίθ της Αΐσα σχετίζεται με μια γυναίκα όταν βλέπει την κιτρινωπή και καστανή έκκριση κατά τις ημέρες της εμμήνου ρύσεως, και το χαντίθ της Ουμμ 'Ατίγια σχετίζεται με μια γυναίκα όταν βλέπει την κιτρινωπή και καστανή έκκριση σε άλλες μέρες εκτός των ημερών της εμμήνου ρύσεως.» Το χαντίθ της Αΐσα που ανέφερε ο Αλ-Μπουχάρι σε εκείνο το κεφάλαιο είναι ότι μερικές γυναίκες ρώτησαν την Αΐσα εάν η έμμηνος ρύση θεωρείται ότι έχει τελειώσει όταν βλέπουν ίχνη κιτρινωπής έκκρισης ή όχι; Και εκείνη απάντησε: «Μη βιάζεστε, μέχρι να δείτε τη λευκή έκκριση.» Η λευκή έκκριση: είναι αυτή που βγαίνει από τη μήτρα όταν τελειώνει η έμμηνος ρύση.

Ο τέταρτος τύπος: διαλείπουσα έμμηνος ρύση, όπου μια γυναίκα βλέπει αίμα μέρα παρά μέρα. Αυτό έχει δύο περιπτώσεις:

Η πρώτη περίπτωση: το να είναι συνέχεια, τότε αυτή είναι Ιστιχάντα, για την οποία ισχύουν οι κανόνες της Ιστιχάντας.

Η δεύτερη περίπτωση: το να μην είναι συνέχεια αλλά της έρχεται για κάποιο διάστημα και σταματάει για κάποιο άλλο διάστημα (π.χ. το να έχει περίοδο μια βδομάδα και σε αυτό το διάστημα έχει αίμα μία μέρα και σταματάει μία μέρα, ή έχει δύο μέρες και σταματάει μία μέρα). Οι λόγιοι διέφεραν μεταξύ τους αν μια γυναίκα κατά αυτό το διάστημα που σταματάει το αίμα θεωρείται καθαρή από την έμμηνο ρύση ή ισχύουν για αυτήν οι κανόνες της εμμήνου ρύσεως;

Η σχολή του Ασ-Σάφί'εϊ και του Άμπι Χανίφα έχουν την άποψη ότι αυτό το διάστημα που σταματάει το αίμα, η γυναίκα θεωρείται ότι έχει έμμηνο ρύση και έτσι για αυτό το διάστημα ισχύουν οι κανόνες της εμμήνου ρύσεως. Και αυτή η άποψη είναι και η επιλογή του Ιμπν Ταϊμίγια. Επειδή κατά τη διάρκεια αυτού του διαστήματος η λευκή έκκριση δεν εμφανίζεται και επειδή εάν μια γυναίκα θεωρείται καθαρή από την έμμηνο ρύση κατά τη διάρκεια αυτού του διαστήματος, αυτό θα σήμαινε ότι το αίμα που προηγήθηκε αυτού του διαστήματος θεωρείται έμμηνος ρύση και το αίμα που εμφανίζεται μετά από αυτό το διάστημα θεωρείται ότι είναι άλλη μια έμμηνος ρύση, και

έτσι μια διαζευγμένη γυναίκα αντί να περιμένει τρεις περιόδους για να τελειώσει την Έϊντα της (ορισμένη περίοδος αναμονής κατά την οποία η διαζευγμένη γυναίκα δεν μπορεί να παντρευτεί με άλλον),θα περίμενε π.χ. μόνο πέντε μέρες! Επίσης, αν θεωρείται μια γυναίκα ότι είναι καθαρή από την έμμηνο ρύση κατά τη διάρκεια αυτού του διαστήματος, αυτό θα προκαλούσε πολύ δυσκολία για αυτήν, αφού θα πρέπει να κάνει Γουσλ κάθε δύο μέρες! Δόξα στον Αλλάχ που έκανε αυτή τη θρησκεία εύκολη και δεν εκχώρησε στον άνθρωπο τίποτα πέρα από τις δυνατότητές του.

Η γνωστή άποψη της σχολής του Ιμπν Χάνμπαλ είναι ότι το αίμα είναι έμμηνο ρύση και όταν σταματήσει το αίμα, μια γυναίκα θεωρείται καθαρή από την έμμηνο ρύση, εκτός εάν το άθροισμά τους υπερβαίνει τη διάρκεια της συνήθους περιόδου, οπότε το αίμα που υπερβαίνει αυτή τη διάρκεια είναι Ιστιχάντα.

Ο Ιμπν Κουντάμα στο βιβλίο "Αλ-Μούγινι" είπε: «Αν το διάστημα που το αίμα σταματάει είναι λιγότερο από μια ημέρα, τότε δεν θεωρείται ότι σταμάτησε η έμμηνο ρύση, με βάση την αφήγηση που αναφέραμε σχετικά με το Νιφάς (επιλόχεια αιμορραγία) ότι εάν το αίμα σταματούσε για λιγότερο από μια μέρα, μια γυναίκα δεν θεωρείται καθαρή από το Νιφάς, και αυτή είναι η σωστή

άποψη -με την άδεια του Αλλάχ-, επειδή το αίμα έρχεται μια φορά και μετά σταματά την άλλη, και το να είναι υποχρεωτικό σε μια γυναίκα να κάνει Γουσλ κάθε μέρα, αποτελεί μεγάλη δυσκολία, κάτι που δεν εγκρίνει η θρησκεία. Ο Αλλάχ είπε:

﴿... وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾ [الحج: 78]

{ Δεν σας έχει επιβάλει καμία δυσκολία στη θρησκεία. } [Σούρατ Αλ-Χατζ 22:78]. Έτσι, εάν το αίμα σταματήσει για λιγότερο από μια ημέρα, δεν θεωρείται ότι σταμάτησε η έμμηνος ρύση εκτός εάν η γυναίκα βλέπει κάτι που της αποδεικνύει ότι σταμάτησε, όπως να σταματήσει το αίμα στο τέλος της συνήθους περιόδου της ή να δει τη λευκή έκκριση.»

Έτσι, η άποψη του Ιμπν Κουντάμα είναι η πιο σωστή ανάμεσα στις άλλες δύο απόψεις, και ο Αλλάχ ξέρει καλύτερα.

Ο πέμπτος τύπος: όταν μια γυναίκα δεν βλέπει αίμα αλλά βλέπει μόνο κάποια υγρή έκκριση. Εάν αυτό συμβεί κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως ή συνδέεται με αυτήν πριν τελειώσει, τότε πρόκειται για έμμηνο ρύση. Εάν όμως συμβεί μετά το πέρας της εμμήνου ρύσεως,

Σύντομος Οδηγός για τις Γυναίκες Σχετικά με την Εμμηόρροια
και Επιλόχεια Αιμορραγία

τότε δεν είναι έμμηνος ρύση. Και τότε ό,τι ισχύει για την
κιτρινωπή ή καστανή έκκριση ισχύει και για αυτήν.

*

Το τέταρτο κεφάλαιο: Οι κανόνες της εμμήνου ρύσεως.

Υπάρχουν περισσότεροι από είκοσι κανόνες σχετικά με την έμμηνο ρύση, από τους οποίους αναφέρουμε αυτούς που θεωρούμε ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη να τους γνωρίζουν οι γυναίκες:

Ο πρώτος κανόνας: Η προσευχή: απαγορεύεται σε μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να τελεί είτε υποχρεωτικές είτε προαιρετικές προσευχές. Επίσης, η προσευχή γίνεται μη υποχρεωτική για αυτήν εκτός εάν είχε το χρόνο να τελέσει έστω και μια Ράκ'α (μονάδα προσευχής) από την προσευχή είτε στην αρχή της ώρας της προσευχής είτε στο τέλος της ώρας της, τότε θα πρέπει να τελέσει εκείνη την προσευχή αργότερα.

Παράδειγμα για μια Ράκ'α στην αρχή της ώρας της προσευχής: εάν μια γυναίκα της ήρθε η έμμηνος ρύση μετά τη δύση του ηλίου (δηλαδή στην αρχή της ώρας της προσευχής Μάγριμπ) αλλά είχε χρόνο να τελέσει έστω και μία Ράκ'α αλλά δεν την τέλεσε επειδή δεν πρόλαβε, τότε όταν τελειώσει η έμμηνος ρύση της θα πρέπει να τελέσει εκείνη την προσευχή Μάγριμπ που δεν πρόλαβε.

Παράδειγμα για μια Ράκ'ά στο τέλος της ώρας της προσευχής: εάν η έμμηνος ρύση έχει σταματήσει πριν την ανατολή του ηλίου (δηλαδή στο τέλος της ώρας της προσευχής Φατζρ) αλλά η γυναίκα είχε το χρόνο να τελέσει έστω και μια Ράκ'ά αλλά δεν την πρόλαβε επειδή δεν πρόλαβε ακόμα να κάνει Γουσλ, τότε θα πρέπει όταν κάνει Γουσλ να τελέσει την προσευχή Φατζρ που δεν πρόλαβε να την τελέσει, επειδή είχε χρόνο να τελέσει έστω και μια Ράκ'ά από αυτήν.

Όμως, αν μια γυναίκα είχε το χρόνο να τελέσει λιγότερο από μια Ράκ'ά, όπως το να της έρθει η έμμηνος ρύση ακριβώς μετά τη δύση του ηλίου, ή να σταματήσει η έμμηνος ρύση ακριβώς πριν την ανατολή του ηλίου, τότε η προσευχή αυτή δεν είναι υποχρεωτική να την τελέσει, αφού ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «Όποιος προλαβαίνει μια Ράκ'ά από την προσευχή, τότε πρόλαβε την προσευχή.» [(Συμφωνημένο), Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και Σαχίχ Μούσλιμ] Αυτό αποδεικνύει ότι όποιος προλαβαίνει να κάνει λιγότερο από μια Ράκ'ά από την προσευχή, δεν πρόλαβε την προσευχή.

Ερώτηση: Εάν μια γυναίκα είχε χρόνο κατά την ώρα της προσευχής Ασρ να τελέσει έστω και μια Ράκ'ά, θα πρέπει να τελέσει την προσευχή Δουχρ με την προσευχή Ασρ, ή

εάν είχε χρόνο κατά την ώρα της προσευχής 'Ισά' να τελέσει έστω και μια Ράκ'α, θα πρέπει να τελέσει την προσευχή Μάγριμπ με την προσευχή 'Ισά', μετά το τέλος της εμμήνου ρήσεως;

Υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ των λογίων σχετικά με αυτό, και η σωστή άποψη είναι ότι δεν είναι υποχρεωτική γι' αυτήν παρά μόνο η προσευχή που είχε χρόνο να τελέσει έστω και μια Ράκ'α από αυτήν, δηλαδή οι προσευχές Ασρ και 'Ισά'. Επειδή ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπαι: «Όποιος προλαβαίνει μια Ράκ'α από την προσευχή Ασρ πριν δύσει ο ήλιος, έχει προλάβει την προσευχή Ασρ.» [(Συμφωνημένο), Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και Σαχίχ Μούσλιμ] Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) δεν είπαι ότι έτσι πρόλαβε τις προσευχές Δουχρ και Ασρ. Ούτε ανέφερε ότι η προσευχή Δουχρ είναι υποχρεωτική για αυτόν. Αυτή είναι και η άποψη των σχολών του Άμπι Χανίφα και του Μάλικ, όπως ανέφερε ο Αν-Νάουαουι στο βιβλίο "Σάρχ Αλ-Μουχάδαμ". Όσο για το Δικρ (εξύμνηση του Αλλάχ), το Τακμπείρ (να λέει Αλλάχου Άκμπαρ), το Τασμπείχ (Σουμπχάνα Αλλάχ), το Ταχμείντ (Αλ-Χάμντου Λελλάχ), την Τασμεία (Μπίσμι Ελλάχ -στο Όνομα του Αλλάχ-) πριν τρώει κλπ., να διαβάζει Χαντίθ και Φικχ (νομολογία), να επικαλεστεί τον

Αλλάχ, και να ακούει το Κορ'άν, τίποτα από όλα αυτά δεν της απαγορεύεται. Αναφέρεται στα δύο Σαχίχ [δηλ. το Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και το Σαχίχ Μούσλιμ] ότι η Αΐσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) συνήθιζε να στηρίζεται στο πόδι μου ενώ είχα έμμηνο ρύση και στη συνέχεια διάβαζε το Κορ'άν.» Επίσης αναφέρεται στα δύο Σαχίχ [δηλ. το Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και το Σαχίχ Μούσλιμ] ότι η Ουμμ 'Ατίγια (η ευαρέτηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε ότι άκουσε τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) να λέει: «Ας βγαίνουν τα έφηβα κορίτσια, οι παρθένες και όσες έχουν έμμηνο ρύση (για την προσευχή της Είντ -γιορτής-) και ας είναι παρούσες στο καλό και στο κάλεσμα των πιστών, αλλά αυτές που έχουν έμμηνο ρύση ας απέχουν από τον τόπο προσευχής.» Όσο αφορά την απαγγελία του Κορ'άν, επιτρέπεται σε μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να το απαγγέλλει εφόσον το κοιτάζει με τα μάτια της ή το συλλογίζεται με την καρδιά της, χωρίς όμως να το προφέρει με τη γλώσσα της. Όπως, όταν τοποθετείται το Κορ'άν μπροστά της και αυτή κοιτάζει τα εδάφια και τα διαβάζει μέσα στην καρδιά της. Ο Αν-Νάουαουι στο βιβλίο "Σάρχ Αλ-Μουχάδαμπ" είπε: «Επιτρέπεται χωρίς καμία διαφωνία.» Αν όμως απαγγέλλει προφορικά, τότε η

άποψη της πλειοψηφίας των λογίων είναι ότι απαγορεύεται και δεν επιτρέπεται. Όμως, ο Αλ-Μπουχάρι, ο Ιμπν Τζαρείρ Ατ-Τάμπαρι και ο Ιμπν Αλ-Μούντιρ είπαν ότι επιτρέπεται. Επίσης, αναφέρεται στο "Φατχ Αλ-Μπάρι" ότι ο Μάλικ και ο Ασ-Σάφι'εϊ (σε έναν προηγούμενο λόγο του) είπαν ότι επιτρέπεται. Επίσης, ανέφερε ο Αλ-Μπουχάρι ότι ο Ιμπραήμ Αν-Ναχα'έιο είπε: «Δεν πειράζει να διαβάσει το εδάφιο.» Ο -Σαΐχου Ελ-Ισλάμ- Ιμπν Ταϊμίγια είπε στο "Ματζμού' Αλ-Φατάουα": «Δεν αναφέρεται πουθενά στη Σούννα ότι μια γυναίκα με έμμηνο ρύση απαγορεύεται να απαγγέλλει το Κορ'άν. Όσο για το Χαντίθ «Ούτε μια γυναίκα με έμμηνο ρύση ούτε ένα άτομο (άνδρας ή γυναίκα) σε κατάσταση Τζανάμπα δεν πρέπει να διαβάζει τίποτα από το Κορ'άν.» είναι αδύναμο Χαντίθ (Χαντίθ Ντα'είφ). Οι γυναίκες είχαν έμμηνο ρύση την εποχή του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ), οπότε αν η απαγγελία του Κορ'άν ήταν απαγορευμένη για αυτές κατά τη διάρκεια της περιόδου τους, όπως ήταν η προσευχή, τότε ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) θα το εξηγούσε αυτό στο έθνος του και θα το μάθαιναν και οι σύζυγοί του (οι μητέρες των πιστών), και θα το μετέφεραν στις άλλες γυναίκες. Εφόσον κανείς δεν μετέδωσε από τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) ότι απαγορεύεται σε μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να απαγγέλλει το Κορ'άν,

τότε δεν επιτρέπεται σε κανέναν να πει ότι απαγορεύεται γνωρίζοντας ότι ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) δεν το απαγόρευσε. Και αφού ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) δεν το απαγόρευσε παρόλο που οι γυναίκες είχαν έμμηνο ρύση την εποχή του, ξέραμε ότι δεν απαγορεύεται.»

Αυτό που πρέπει να ειπωθεί, αφού γνωρίζαμε ότι οι λόγιοι διέφεραν ως προς την απόφαση για αυτό το θέμα, ότι: είναι καλύτερο για μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να μην διαβάξει το Κορ'άν προφορικά παρά μόνο όταν υπάρχει ανάγκη για κάτι τέτοιο, όπως εάν είναι δασκάλα και χρειάζεται να διδάξει άλλες γυναίκες, ή εάν είναι σε μια εξέταση κλπ.

Ο δεύτερος κανόνας: Η νηστεία: απαγορεύεται σε μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να τελεί είτε υποχρεωτική είτε προαιρετική νηστεία. Αλλά θα πρέπει να αντικαταστήσει τις ημέρες που έχασε από την υποχρεωτική νηστεία με άλλες μέρες. Η Αϊσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «Όταν μας ερχόταν (η έμμηνος ρύση), διαταχθήκαμε να αντικαταστήσουμε τις ημέρες που χάσαμε από την (υποχρεωτική) νηστεία με άλλες μέρες, και δεν διαταχθήκαμε να αντικαταστήσουμε τις (υποχρεωτικές) προσευχές (που χάσαμε).»

Αν μια γυναίκα της ήρθε η έμμηνος ρύση ενώ νηστεύει, η νηστεία της ακυρώνεται, έστω και αν της ήρθε η έμμηνος ρύση μια στιγμή πριν από τη δύση του ηλίου, και θα πρέπει να αναπληρώσει εκείνη την ημέρα αν ήταν η νηστεία της υποχρεωτική.

Αν όμως αισθανθεί τη μετάβαση στην κατάσταση της εμμήνου ρύσεως πριν από τη δύση του ηλίου, αλλά δεν βγήκε παρά μετά τη δύση του ηλίου, τότε η νηστεία της είναι έγκυρη και δεν ακυρώνεται, σύμφωνα με τη σωστή άποψη. Γιατί δεν υπάρχει κανόνας για το αίμα που δεν βγήκε ακόμα. Όταν ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) ρωτήθηκε, αν μια γυναίκα είδε ένα όνειρο (που συγκίνησε τα σεξουαλικά της συναισθήματα), θα πρέπει να κάνει Γουσλ; Απάντησε: «**Ναι, αν βρει υγρό (σπέρμα που εκσπερμάτισε).**» Έτσι, συνέδεσε το Γουσλ με το να δει το σπέρμα, όχι με τη μετάβασή του. Επομένως, ο κανόνας για την έμμηνο ρύση ισχύει όταν βγαίνει από τη μήτρα και όχι μόνο με τη μετάβασή της.

Αν εμφανιστεί η αυγή ενώ μια γυναίκα έχει ακόμα έμμηνο ρύση, δεν μπορεί να νηστεύσει, ακόμα κι αν η έμμηνος ρύση έχει σταματήσει μια στιγμή μετά το ξημέρωμα.

Αν όμως η έμμηνος ρύση έχει σταματήσει πριν την αυγή, τότε μπορεί να νηστεύσει εκείνη την ημέρα και η νηστεία της είναι έγκυρη, ακόμα και αν έκανε Γουσλ μετά την αυγή. Όπως όταν κάποιος βρίσκεται σε κατάσταση Τζανάμπα και αποφάσισε πριν την αυγή ότι θα νηστεύσει, η νηστεία του είναι έγκυρη ακόμα και αν έκανε Γουσλ μετά την αυγή. Η Αΐσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «Κάποιες φορές κατά το μήνα Ραμαντάν (Ραμαζανιού) εμφανιζόταν η αυγή ενώ ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) βρισκόταν ακόμα σε κατάσταση Τζανάμπα από σεξουαλική επαφή -και όχι από ένα υγρό όνειρο- (δηλ. δεν έχει κάνει ακόμα Γουσλ), και στη συνέχεια νήστευε (κάνοντας Γουσλ μετά την αυγή).» [(Συμφωνημένο), Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και Σαχίχ Μούσλιμ] Ο τρίτος κανόνας: Η Ταουάφ (περιφορά γύρω από τον Ιερό Οίκο): απαγορεύεται σε μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να τελεί είτε υποχρεωτική είτε προαιρετική Ταουάφ. Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στην Αΐσα όταν της ήρθε η έμμηνος ρύση: «Κάνε ό,τι κάνει ένας προσκυνητής, εκτός από το να κάνεις περιφορά γύρω από τον Ιερό Οίκο, μέχρι να τελειώσει η έμμηνος ρύση και να κάνεις Γουσλ.» Όσο αφορά τις άλλες πράξεις του προσκυνήματος (Χατζ ή Ούμρα) όπως το να

κάνει Σά'ι ανάμεσα στον Ασ-Σάφα και τον Αλ-Μάρουα, να στέκεται στο Άραφα, να μείνει στην Μουζντάλιφα και τη Μίνα και να πετά τις πέτρες (Τζαμαράτ) κλπ. δεν απαγορεύεται να τις τελεί. Έτσι, εάν μια γυναίκα τέλεσε την περιφορά γύρω από τον Ιερό Οίκο και της ήρθε η έμμηνος ρύση είτε αφού τελείωσε την περιφορά ακριβώς είτε κατά τη διάρκεια του Σά'ι, δεν υπάρχει κάτι μεμπτό σε αυτό. Ο τέταρτος κανόνας: Ταουάφ Αλ-Οουαντά' (το αποχαιρετιστήριο Ταουάφ): Εάν μια γυναίκα έχει ολοκληρώσει τα τελετουργικά του Χατζ και της Όύμρα, και έπειτα της ήρθε η έμμηνος ρύση πριν φύγει για τη χώρα της (και η έμμηνος ρύση της συνεχιστεί μέχρι να φύγει), τότε βγαίνει έξω χωρίς να τελέσει το αποχαιρετιστήριο Ταουάφ. Ο Ιμπν Άμπάς (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) είπε: «Οι άνθρωποι είχαν διαταχθεί να είναι η τελευταία τους πράξη η περιφορά γύρω από τον Ιερό Οίκο (να τελούν το Ταουάφ Αλ-Οουαντά'), αλλά απαλάχθηκαν από αυτό οι γυναίκες που έχουν έμμηνο ρύση.» [(Συμφωνημένο), Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και Σαχίχ Μούσλιμ] Δεν είναι επιθυμητό μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να έρχεται στην πόρτα του Ιερού Τζαμιού την ώρα του αποχαιρετισμού και να κάνει επικλήσεις. Επειδή αυτό δεν αναφέρθηκε από τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ)

και οι πράξεις λατρείας βασίζονται σε αυτά που αναφέρονται από τον Αλλάχ ή από τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ). Αντίθετα, αυτό που αναφέρθηκε από τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) λέει το αντίθετο. Όταν η έμμηνος ρύση ήρθε στην Σαφίγια (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής), αφού έχει τελέσει το Ταουάφ Αλ-Ιφάντα, ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «**Τότε, μπορεί να φύγει.**» [(Συμφωνημένο), Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και Σαχίχ Μούσλιμ] Άρα, δεν τη διέταξε να έρθει στην πόρτα του Τζαμιού, και αν έπρεπε να γίνει αυτό, θα το είχε πει. Όσο για την Ταουάφ του Χατζ και της 'Ούμρα, θα πρέπει να την τελέσει αφού τελειώσει η έμμηνος ρύση και αφού έχει κάνει Γουσλ. Ο πέμπτος κανόνας: Παραμονή στο τζαμί: απαγορεύεται σε μια γυναίκα με έμμηνο ρύση να μείνει στο τζαμί, ακόμη και στον τόπο προσευχής του Είντ (γιορτής). Η Ουμμ 'Ατίγια (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε ότι άκουσε τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) να λέει: «**Ας βγαίνουν τα έφηβα κορίτσια, οι παρθένες και όσες έχουν έμμηνο ρύση (για την προσευχή της Είντ -γιορτής-) και ας είναι παρούσες στο καλό και στο κάλεσμα των πιστών, αλλά αυτές που έχουν έμμηνο ρύση ας απέχουν από τον τόπο προσευχής.**»

[(Συμφωνημένο), Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και Σαχίχ Μούσλιμ] Ο έκτος κανόνας: Σεξουαλική επαφή: απαγορεύεται στον σύζυγο μιας γυναίκας με έμμηνο ρύση να έχει σεξουαλική επαφή μαζί της και απαγορεύεται σε εκείνη να του δίνει τη δυνατότητα να το κάνει. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ λέει:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النَّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَظْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾﴾ [البقرة: 222]

{ Και σε ρωτούν (ω, Μωχάμμαντ) για την έμμηνο ρύση. Πες, «Είναι βλαβερή (για τον άνδρα αν έχει σεξουαλική επαφή με τη γυναίκα του κατά την έμμηνο ρύση της), οπότε αποφύγετε τη σεξουαλική επαφή με τις γυναίκες σας κατά την έμμηνο ρύση. Και μην έχετε σεξουαλική επαφή μαζί τους μέχρι να σταματήσει η έμμηνος ρύση τους και να κάνουν Γουσλ (Ιγτισάλ - πλήρες ντους). } [Σούρατ Αλ-Μπάκαρα 2:222] Η έννοια της φράσης { σε ρωτούν για την έμμηνο ρύση } στο εδάφιο είναι η διάρκεια της εμμήνου ρύσεως και ο τόπος της, ο οποίος είναι ο κόλπος. Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «**Κάντε τα πάντα εκτός από συνουσία.**»

[Αφηγήθηκε ο Μούσλιμ] Οι μουσουλμάνοι είναι ομόφωνοι στην απαγόρευση της συνουσίας με μια γυναίκα με έμμηνο ρύση στον κόλπο της. Ως εκ τούτου, δεν επιτρέπεται για ένα άτομο που πιστεύει στον Αλλάχ και την Έσχατη Ημέρα να πέσει σε μια τέτοια κατακριτέα αμαρτία, η απαγόρευση της οποίας αναφέρεται στο Βιβλίο του Παντοδύναμου Αλλάχ, τη Σούννα του Αγγελιαφόρου Του (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) και την ομόφωνη συμφωνία των μουσουλμάνων. Ο Αν-Νάουαουι είπε: «Ο Ασ-Σάφι'εί, είθε ο Αλλάχ να τον ελεήσει, είπε: «Όποιος το κάνει αυτό έχει διαπράξει μεγάλη αμαρτία.» Επίσης οι σύντροφοί μας και άλλοι είπαν: «Όποιος θεωρεί τη σεξουαλική επαφή με τη γυναίκα του που έχει έμμηνο ρύση ως επιτρεπτή πράξη, έχει αποστατήσει (επειδή διαψεύδει έτσι τα λόγια του Αλλάχ).» Επιτρέπεται όμως στον άνδρα όταν η γυναίκα του έχει έμμηνο ρύση να ικανοποιήσει τις επιθυμίες του χωρίς συνουσία, όπως να τη φιλήσει, να την αγκαλιάσει και να έχει προκαταρκτικά παιχνίδια μαζί της χωρίς να έχει επαφή με τον κόλπο. Και είναι προτιμότερο η γυναίκα να καλύπτεται με κάτι από τον αφαλό μέχρι το γόνατο. Η Αϊσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) με διέταξε να φορέσω ένα ρούχο (που καλύπτει από

τον αφαλό μέχρι το γόνατο), ώστε να έχει προκαταρκτικά παιχνίδια μαζί μου (χωρίς συνουσία) ενώ είχα έμμηνο ρύση.»

[(Συμφωνημένο), Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι και Σαχίχ Μούσλιμ] Ο έβδομος κανόνας: Διαζύγιο: απαγορεύεται στον σύζυγο να χωρίσει τη γυναίκα του κατά τη διάρκεια που έχει έμμηνο ρύση. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ λέει:

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿1﴾ [الطلاق: 1]

{ Ω, Προφήτη: Αν (εσείς οι πιστοί αποφασίσετε να) δώσετε διαζύγιο στις γυναίκες (σας), τότε δώστε τους το διαζύγιο τη στιγμή που μπορούν να ξεκινήσουν τη δική τους Έϊντα (ορισμένη περίοδος αναμονής κατά την οποία δεν μπορεί η γυναίκα να παντρευτεί με άλλον, και ξεκινάει από τη στιγμή που ο σύζυγος ανακοινώνει το διαζύγιο προφορικά, με την προϋπόθεση η σύζυγος να μη βρίσκεται σε έμμηνο ρύση τη στιγμή της ανακοίνωσης και να μην έχει ο σύζυγος σεξουαλική επαφή μαζί της από την

τελευταία έμμηνο ρύση της, ώστε να είναι σίγουροι αν είναι έγκυος ή όχι). } [Σούρατ Ατ-Ταλάκ 65:1] Δηλαδή, ένας άνδρας μπορεί να δώσει διαζύγιο στη γυναίκα του όταν αυτή μπορεί να αρχίσει να μετράει την Έϊντα της, όπως όταν αυτή είναι έγκυος ή όταν αυτός δεν είχε σεξουαλική επαφή μαζί της από την τελευταία έμμηνο ρύση της. Διότι αν της έδωσε διαζύγιο ενώ έχει έμμηνο ρύση, δεν μπορεί η γυναίκα να μετρήσει την Έϊντα (περίοδο αναμονής) της αφού αυτή η έμμηνος ρύση δεν υπολογίζεται από την Έϊντα. Επίσης, και εάν της έδωσε διαζύγιο ενώ δεν είχε έμμηνο ρύση, αλλά αυτός είχε σεξουαλική επαφή μαζί της μετά από την τελευταία της έμμηνο ρύση, δεν μπορεί η γυναίκα να ξεκινήσει την Έϊντα της, γιατί αυτή η Έϊντα θα είναι άγνωστη, επειδή δεν ξέρει αν έμεινε έγκυος από αυτή την επαφή και έτσι θα πρέπει να περιμένει μέχρι να γεννήσει για να τελειώσει η Έϊντα της, ή αν δεν έμεινε έγκυος και θα πρέπει να περιμένει να περάσουν τρεις περίοδοι εμμήνου ρύσεως για να τελειώσει η Έϊντα της. Αφού δεν υπάρχει βεβαιότητα για το είδος της Έϊντα (περιόδου αναμονής), του απαγορεύεται να χωρίσει μέχρι να υπάρχει βεβαιότητα για το θέμα. Έτσι, σύμφωνα με το προαναφερθέν εδάφιο, απαγορεύεται στον άνδρα να χωρίσει τη γυναίκα του όταν αυτή έχει έμμηνο ρύση. Ο

Ιμπν Όμαρ (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) ανέφερε: «Ότι ο ίδιος έδωσε διαζύγιο στη γυναίκα του (Άμινα μπινετ Γιφάρ) ενώ είχε έμμηνο ρύση. Ο Όμαρ (ιμπν Αλ-Χαττάμπ) το ανέφερε στον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) (για να τον ρωτήσει σχετικά), όμως ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) θύμωσε και του είπε: «Πρόσταξέ τον να την πάρει πίσω στο γάμο και να την κρατήσει στο γάμο μέχρι να καθαριστεί από την έμμηνο ρύση της, και μετά να έχει άλλο κύκλο, και μετά να καθαριστεί από την έμμηνο ρύση της, και έπειτα αν θέλει ας την κρατήσει στο γάμο ή αν θέλει ας τη χωρίσει πριν την αγγίξει. Αυτή είναι η περίοδος αναμονής που έχει ορίσει ο Αλλάχ για τις γυναίκες κατά το διαζύγιο.»» Έτσι, εάν ένας άνδρας έδωσε διαζύγιο στη γυναίκα του ενώ αυτή έχει έμμηνο ρύση, έχει διαπράξει μια αμαρτία, για την οποία θα πρέπει να στρέφεται με μεταμέλεια προς τον Αλλάχ. Θα πρέπει επίσης να την πάρει πίσω στο γάμο ώστε να της δώσει το επιτρεπόμενο είδος διαζυγίου σύμφωνα με την εντολή του Αλλάχ. Άρα, την κρατάει στο γάμο μέχρι αυτή να καθαριστεί από την έμμηνο ρύση κατά την οποία της έδωσε διαζύγιο, και μετά να έχει η γυναίκα έναν άλλο κύκλο, και έπειτα όταν καθαριστεί από αυτόν τον κύκλο, ο σύζυγος μπορεί αν θέλει να την

κρατήσει στο γάμο ή αν θέλει να τη χωρίσει χωρίς να είχε επαφή μαζί της κατά το διάστημα αυτό. Τρία θέματα εξαιρούνται από την απαγόρευση του διαζυγίου κατά την έμμηνο ρύση: Το πρώτο: Αν το διαζύγιο έγινε πριν μείνει μόνος μαζί της (είναι η απομόνωση που συνήθως μπορεί να γίνει σεξουαλική επαφή), τότε δεν πειράζει να τη χωρίσει ενώ έχει έμμηνο ρύση. Γιατί εκείνη την ώρα δεν υπάρχει περίοδος αναμονής για εκείνη, άρα το διαζύγιο της είναι έγκυρο. Επειδή ο Αλλάχ είπε:

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِذَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿1﴾ [الطلاق: 1]

{ δώστε τους το διαζύγιο τη στιγμή που μπορούν να ξεκινήσουν τη δική τους 'Εϊντα. } [Σούρατ Ατ-Ταλάκ 65:1]

Το δεύτερο: Εάν έχει έμμηνο ρύση κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, και ο λόγος για αυτό έχει εξηγηθεί προηγουμένως.

Το τρίτο: Αν το είδος διαζυγίου ήταν Χούλ' (όταν μια γυναίκα θέλει διαζύγιο και δίνει στον άνδρα αποζημίωση

-την προίκα που της είχε δώσει ή περισσότερη ή λιγότερη-), τότε δεν πειράζει να τη χωρίσει ενώ έχει έμμηνο ρύση.

Όπως αν υπάρχει διχόνοια μεταξύ των συζύγων και κακομεταχείριση, οπότε ο σύζυγος παίρνει αποζημίωση για να τη χωρίσει, άρα επιτρέπεται ακόμη και αν έχει εμμηόρροια. Ο Ιμπν Αμπάς (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) ανέφερε ότι η σύζυγος του Θάμπιτ μπιν Κάις μπιν Σαμάς ήρθε στον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) και είπε: «Ω Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, δεν τον κατηγορώ για την ηθική ή τη θρησκεία του, αλλά μισώ την απιστία στο Ισλάμ (δηλ. μισώ την άσχημη εμφάνισή του, για αυτό φοβάμαι να διαπράξω πράξεις που δεν τις εγκρίνει το Ισλάμ, όπως να του φερθώ άσχημα, να παραμελώ τα δικαιώματά του, να τον παρακούσω ή να υπάρχει διχόνοια μεταξύ μας).» Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «**Δέχεσαι να του επιστρέψεις τον κήπο του (που ήταν η προίκα);**» Αυτή είπε: «Ναι.» Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «**Δέξου τον κήπο και χώρισέ την.**» [Αφηγήθηκε ο Αλ-Μπουχάρι]. Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) δεν ρώτησε αν είχε έμμηνο ρύση ή όχι. Και επειδή αυτό το είδος διαζυγίου σε κάποιες περιπτώσεις το χρειάζεται η γυναίκα και είναι

αναγκαίο για αυτήν, γι' αυτό είναι επιτρεπτό όταν το χρειάζεται σε κάθε περίπτωση. Ο Ιμπν Κουντάμα είπε στο "Αλ-Μούγνι" εξηγώντας το επιτρεπτό του Χουλ' κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως: «Επειδή ο λόγος της απαγόρευσης του διαζυγίου κατά τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως είναι να μην υποφέρει η γυναίκα από μεγαλύτερη περίοδο αναμονής, ενώ ο λόγος πίσω από το Χουλ' είναι να μην υποφέρει η γυναίκα από τη διαμονή της με κάποιον που μισεί και δεν τον θέλει, και το τελευταίο της προκαλεί μεγαλύτερη ζημιά από το να περιμένει μεγαλύτερη περίοδο αναμονής. Επομένως, αποτρέπει τη μεγαλύτερη ζημιά με τη μικρότερη ζημιά. Γι' αυτό ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) δεν ρώτησε εκείνη τη γυναίκα αν είχε έμμηνο ρύση ή όχι.»

Όσο για να συνάψουν ο άνδρας και η γυναίκα το συμβόλαιο γάμου ενώ η γυναίκα έχει έμμηνο ρύση, δεν υπάρχει τίποτα κακό. Γιατί ο γενικός κανόνας είναι ότι επιτρέπεται, και δεν υπάρχουν στοιχεία για την απαγόρευσή του. Αλλά το να αρχίσει ο σύζυγος αμέσως μετά το συμβόλαιο γάμου να μείνει μαζί της ενώ έχει ακόμη έμμηνο ρύση, είναι ένα θέμα που πρέπει να εξεταστεί, δηλαδή, αν μπορεί να μείνει μαζί της χωρίς να έχουν σεξουαλική επαφή μέχρι να τελειώσει η έμμηνος

ρύση της, τότε δεν υπάρχει τίποτε κακό, αλλά αν φοβάται ότι μπορεί να μην κρατηθεί, τότε ας περιμένει μέχρι να τελειώσει η έμμηνος ρύση της, ώστε να μην πέσουν σε αμαρτία.

Ο όγδοος κανόνας: Ο υπολογισμός της 'Εϊντα (περίοδος αναμονής) σύμφωνα με την έμμηνο ρύση: Εάν ένας άντρας χωρίσει τη γυναίκα του, αφού είχε σεξουαλική επαφή μαζί της ή έμεινε μόνος μαζί της (είναι η απομόνωση που συνήθως μπορεί να γίνει σεξουαλική επαφή), πρέπει η γυναίκα να μετρήσει τρεις πλήρεις περιόδους, εάν δεν είναι έγκυος. Ο Αλλάχ λέει:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [البقرة: 228]

{ Οι διαζευγμένες γυναίκες παραμένουν στην αναμονή για τρεις περιόδους (κατά τις οποίες δεν μπορούν να παντρευτούν κάποιον άλλον). } [Σούρατ Αλ-Μπάκαρα 2:228] Δηλαδή, να μετρήσει τρεις πλήρεις περιόδους. Εάν ήταν έγκυος, η 'Εϊντα (περίοδος

αναμονής) της είναι μέχρι να γεννήσει. Ο Παντοδύναμος
Αλλάχ είπε:

﴿وَالَّتِي يَبْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ
أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾﴾ [الطلاق: 4]

{ Και όσο γι' αυτές που είναι έγκυες, η 'Είντα
(ορισμένη περίοδος αναμονής) τους είναι μέχρι να
γεννήσουν. } [Σούρατ Ατ-Ταλάκ 65:4] Εάν όμως δεν
μπορεί να έχει έμμηνο ρύση, όπως οι γυναίκες που έχουν
εμμηνόπαυση λόγω της ηλικίας ή ιατρικών λόγων κλπ.,
τότε η 'Είντα (περίοδος αναμονής) τους είναι τρεις μήνες.
Ο Αλλάχ λέει:

﴿وَالَّتِي يَبْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ
أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾﴾ [الطلاق: 4]

{ Και όσο για τις γυναίκες σας στην εμμηνόπαυση,
γι' αυτές - αν αμφιβάλλετε - η 'Είντα (περίοδος
αναμονής) τους είναι τρεις μήνες. } [Σούρατ Ατ-Ταλάκ
65:4] Και εάν είναι από αυτές που έχουν έμμηνο ρύση,
αλλά η έμμηνος ρύση της σταμάτησε για γνωστό λόγο,

όπως ασθένεια ή θηλασμό, τότε παραμένει στην περίοδο αναμονής μέχρι να επιστρέψει η έμμηνος ρύση, και από εκείνο το σημείο συνεχίζει να υπολογίζει την περίοδο αναμονής της. Εάν ο λόγος έχει διακοπεί, αφού έχει θεραπευτεί από τη νόσο ή έχει σταματήσει να θηλάζει, αλλά παρόλα αυτά η έμμηνος ρύση δεν επανέρχεται, τότε παραμένει σε περίοδο αναμονής έναν ολόκληρο χρόνο από τη διακοπή του λόγου. Αυτή είναι η σωστή άποψη που συμφωνεί με τις θρησκευτικές αρχές. Εάν ο λόγος έχει διακοπεί αλλά η έμμηνος ρύση δεν επανέρχεται, θεωρείται ότι η έμμηνος ρύση έχει σταματήσει για άγνωστο λόγο, και τότε πρέπει να περιμένει έναν ολόκληρο χρόνο, δηλ. εννέα μήνες για εγκυμοσύνη προληπτικά, επειδή πολύ πιθανόν να είναι έγκυος, και τρεις μήνες για την περίοδο αναμονής. Αν όμως το διαζύγιο έγινε μετά το συμβόλαιο γάμου αλλά χωρίς να είχαν σεξουαλική επαφή και ούτε έμειναν μόνοι τους (είναι η απομόνωση που συνήθως μπορεί να γίνει σεξουαλική επαφή), τότε δεν υπάρχει καθόλου περίοδος αναμονής. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ ειπέ:

﴿يَأْتِيهَا الدِّينَ ءَامَنَوُا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا
جَمِيلًا﴾ [الأحزاب: 49]

{ Ω εσείς που πιστεύετε, όταν παντρεύεστε τις πιστές γυναίκες κι έπειτα τις χωρίζετε πριν να τις αγγίξετε, τότε δεν έχουν υποχρέωση Έϊντα (περιόδου αναμονής) για εσάς ώστε να την υπολογίσετε. }
[Σούρατ Αλ-Αχζάμπ 33:49]

Ο ένατος κανόνας: Η απόφαση ότι δεν είναι έγκυος: και έχει ζητήματα:

Όπως, όταν κάποιος πεθάνει και είναι συγγενής μιας γυναίκας με βαθμό συγγένειας που δίνει δικαίωμα στα παιδιά της να τον κληρονομήσουν. Για παράδειγμα, αν πεθάνει ο πατέρας της, τότε θα πρέπει εκείνη τη στιγμή η γυναίκα να δει αν είναι έγκυος ή όχι. Επειδή αν είναι έγκυος τότε εκείνο το παιδί θα έχει μερίδιο στην κληρονομιά, επειδή υπήρχε στη μήτρα της μητέρας του τη στιγμή που πέθανε ο παππούς του. Αλλά αν δεν είναι έγκυος εκείνη τη στιγμή και έμεινε έγκυος αργότερα, τότε εκείνο το παιδί δεν κληρονομεί, επειδή η κληρονομιά μοιράζεται σε όσους κληρονόμους είναι ζωντανοί τη στιγμή του θανάτου του κληροδότη. Έτσι, ο άνδρας της θα πρέπει να μην έχει σεξουαλική επαφή μαζί της από τη στιγμή που πέθανε ο πατέρας της μέχρι να της έρθει η έμμηνος ρύση ή να φανεί ότι είναι έγκυος.

Ο δέκατος κανόνας: Η υποχρέωση του Γουσλ: μια γυναίκα με έμμηνο ρύση πρέπει όταν τελειώσει η έμμηνος ρύση της να κάνει Γουσλ πλένοντας ολόκληρο το σώμα της. Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στην Φάτιμα μπινετ Άμπι Χουμπάις: «Όταν έρθει η έμμηνος ρύση, άφησε την προσευχή, και όταν τελειώσει, θα πρέπει να κάνεις Γουσλ και να τελείς την προσευχή.» [Αφηγήθηκε ο Αλ-Μπουχάρι] Είναι υποχρεωτικό στο Γουσλ να φτάνει το νερό σε όλο της το σώμα ακόμα και στις ρίζες των μαλλιών της. Αλλά είναι καλύτερα το Γουσλ να εκτελείται όπως περιγράφεται στο Χαντίθ: Η Ασμά’ μπινετ Σάκαλ ρώτησε τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) για το Γουσλ μετά από την έμμηνο ρύση, και ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) της είπε: «Η μια από εσάς ας πάρει το νερό της και τα φύλα της Τζιτζιφιάς της (τα οποία τα χρησιμοποιούσαν ως καθαριστικό σαν το σαπούνι) και να καθαριστεί καλά, έπειτα να ρίξει νερό πάνω στο κεφάλι της και να το τρίψει δυνατά μέχρι να φτάσει στις ρίζες των μαλλιών της. Έπειτα να ρίξει νερό πάνω της. Έπειτα να πάρει ένα βαμβάκι (ή ύφασμα) που έχει μόσχο και να καθαριστεί με αυτό (δηλ. να καθαρίσει το μέρος του αίματος).» Η Ασμά’ είπε: «Και πώς να καθαριστεί με αυτό;» Τότε ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε:

«Σουμπχάνα Αλλάχ!» και έτσι η Αΐσα της εξήγησε: «Να ακολουθήσεις τα ίχνη του αίματος (δηλ. τον κόλπο και όπου υπάρχει αίμα).» [Αφηγήθηκε ο Μούσλιμ] Δεν χρειάζεται να λύσει τα μαλλιά της, εκτός αν είναι σφιχτά δεμένα με τρόπο που εμποδίζεται το νερό να φτάσει στις ρίζες των μαλλιών της. Η Ουμμ Σάλαμα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) ρώτησε τον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) και είπε: «Είμαι μια γυναίκα που κάνει τα μαλλιά πλεξούδες, οπότε πρέπει να τα λύσω για να κάνω Γουσλ μετά από την κατάσταση Τζανάμπα;» [Και σε άλλη μια αφήγηση αναφέρεται ότι είπε: «μετά από την έμμηνο ρύση και την κατάσταση Τζανάμπα;»] Είπε: «Όχι, αρκεί να ρίξεις τρεις χούφτες νερό (με τα δύο σου χέρια) στο κεφάλι σου (και το νερό να φτάσει σε όλα τα μαλλιά σου), μετά ρίξε νερό πάνω σου (και το νερό να φτάσει σε ολόκληρο το σώμα) και να καθαριστείς.» [Σαχίχ Μούσλιμ]

Όταν σταματήσει η έμμηνος ρύση, θα πρέπει η γυναίκα να σπεύσει να κάνει Γουσλ ώστε να προλάβει να τελέσει την παρούσα προσευχή πριν περάσει η ώρα της. Εάν ήταν σε κάποιο ταξίδι και δεν υπάρχει διαθέσιμο νερό ή δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει νερό λόγω ασθένειας ή κρύου κλπ., τότε μπορεί να κάνει Ταϊάμουμ αντί για Γουσλ μέχρι

να εξαφανιστεί ο λόγος που την εμποδίζει να χρησιμοποιήσει νερό.

Μερικές γυναίκες, παρόλο που η έμμηνος ρύση έχει σταματήσει, καθυστερούν το Γουσλ για άλλη στιγμή λέγοντας ότι δεν μπορούν να κάνουν το τέλειο Γουσλ εκείνη την ώρα. Αλλά αυτό δεν είναι έγκυρος λόγος ή αποδεκτή δικαιολογία. Επειδή μπορούν να κάνουν το ελάχιστο απαραίτητο πλύσιμο που απαιτείται στο Γουσλ, και να τελέσουν την παρούσα προσευχή στην ώρα της, και όταν θα έχουν αρκετό χρόνο, τότε ας κάνουν το τέλειο Γουσλ.

*

Το πέμπτο κεφάλαιο: Η Ιστιχάντα (αίμα μεταξύ δύο περιόδων) και οι κανόνες της.

Η Ιστιχάντα: είναι όταν μια γυναίκα έχει συνέχεια αίμα, το οποίο δεν διακόπτεται ποτέ, ή διακόπτεται για ένα μικρό χρονικό διάστημα, όπως για μια ημέρα ή δύο ημέρες του μήνα.

Η απόδειξη σχετικά με την πρώτη περίπτωση όπου μια γυναίκα έχει συνέχεια αίμα, το οποίο δεν διακόπτεται ποτέ, είναι αυτή που αναφέρεται στο Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι ότι η Αϊσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «**Η Φάτιμα μπινετ Άμπι Χουμπάις είπε στον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ): «Ω Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, έχω Ιστιχάντα που δεν διακόπτεται ποτέ.»**» Η απόδειξη σχετικά με τη δεύτερη περίπτωση όπου μια γυναίκα έχει συνέχεια αίμα, το οποίο διακόπτεται για ένα μικρό χρονικό διάστημα, είναι το Χαντίθ της Χάμνα μπινετ Τζάχς, η οποία ήρθε στον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) και είπε: «**Ω Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, έχω βαριά Ιστιχάντα ...**» [Αφηγήθηκε ο Άχμαντ, ο Άμπου Νταούντ, ο Ατ-Τιρμιδέι, και ο Αλ-Μπουχάρι]

Οι Περιπτώσεις της Ιστιχάντας:

Είναι τρεις:

Η πρώτη περίπτωση: όταν μια γυναίκα της ερχόταν η έμμηνος ρύση σε συγκεκριμένες γνωστές ημέρες κάθε μήνα πριν πάθει Ιστιχάντα, έτσι ας ακολουθεί κατά αυτές τις ημέρες τους κανόνες της εμμήνου ρύσεως, και στις άλλες ημέρες ας ακολουθεί τους κανόνες της Ιστιχάντας.

Παράδειγμα αυτού είναι όταν σε μια γυναίκα κάθε μήνα της ερχόταν η έμμηνος ρύση κατά τις πρώτες έξι ημέρες του μήνα, και μετά έπαθε Ιστιχάντα και το αίμα της ερχόταν συνεχώς, οπότε θεωρεί ότι έχει έμμηνο ρύση κατά αυτές τις γνωστές έξι ημέρες και ότι τις άλλες ημέρες έχει Ιστιχάντα. Η Αϊσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) ανέφερε ότι η Φάτιμα μπινετ Άμπι Χουμπάις είπε: «Ω Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, έχω αδιάκοπη Ιστιχάντα. Θα πρέπει να αφήσω τις προσευχές;». Είπε: «Όχι, αυτό είναι από φλέβα, αλλά μην εκτελείς τις προσευχές τις ημέρες που συνήθως είχες την κανονική σου έμμηνο ρύση, και μετά κάνε Γουσλ και συνέχισε να τελείς τις προσευχές.» [Αφηγήθηκε ο Αλ-Μπουχάρι] Επίσης αναφέρθηκε στο Σαχίχ Μούσλιμ ότι ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στην Ουμμ Χαμπίμπα μπινετ Τζαχς (η ευαρέστηση του Αλλάχ

επ' αυτής): «Μείνε μακριά (από την προσευχή) για όσο διάστημα η κανονική σου έμμηνος ρύση σε εμπόδιζε (από την προσευχή κάθε μήνα) και μετά κάνε Γουσλ και συνέχισε τις προσευχές.» Έτσι, θα πρέπει η γυναίκα που της ερχόταν η έμμηνος ρύση σε συγκεκριμένες γνωστές ημέρες κάθε μήνα, να συνεχίσει να ακολουθεί κατά αυτές τις ημέρες τους κανόνες της εμμήνου ρύσεως, και μετά να κάνει Γουσλ και να τελεί τις προσευχές ακολουθώντας τους κανόνες της Ιστιχάντας.

Η δεύτερη περίπτωση: όταν η γυναίκα δεν είχε συγκεκριμένες ημέρες κατά τις οποίες της ερχόταν η έμμηνος ρύση, δηλαδή η Ιστιχάντα είναι συνεχής από την πρώτη φορά που είδε το αίμα (της εμμήνου ρύσεως). Έτσι, θα πρέπει να ξεχωρίζει την έμμηνο ρύση από την Ιστιχάντα, από το ότι η έμμηνος ρύση διακρίνεται από το μαύρο χρώμα, την πυκνότητα και την οσμή, ενώ η Ιστιχάντα δεν διακρίνεται από αυτά. Επομένως, ας ακολουθήσει τους κανόνες της εμμήνου ρύσεως τις ημέρες που την έχει, και της Ιστιχάντας τις ημέρες που την έχει.

Ένα παράδειγμα αυτού είναι όταν μια γυναίκα που έχει συνεχή Ιστιχάντα από την πρώτη φορά που είδε αίμα (εμμήνου ρύσεως), αλλά το βλέπει για δέκα ημέρες ως

μαύρο και τον υπόλοιπο μήνα ως κόκκινο, ή το βλέπει για δέκα ημέρες πηχτό και τον υπόλοιπο μήνα ως υδαρές ή λεπτόρευστο, ή το βλέπει για δέκα μέρες να έχει οσμή εμμήνου ρύσεως και τον υπόλοιπο μήνα να μην έχει οσμή, οπότε η έμμηνος ρύση της είναι το μαύρο αίμα στο πρώτο παράδειγμα ή το πηχτό αίμα στο δεύτερο παράδειγμα, ή αυτό που έχει μυρωδιά στο τρίτο παράδειγμα, διαφορετικά είναι Ιστιχάντα. Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στην Φάτιμα μπινετ Άμπι Χουμπάις: «**Αν είναι αίμα εμμήνου ρύσεως, τότε είναι μαύρο και είναι γνωστό, και αν είναι έτσι, να απέχεις από την προσευχή, και αν είναι κάτι άλλο, κάνε Ουντού'** και τέλεσε την προσευχή, **γιατί είναι από μια φλέβα.**» [Αφηγήθηκε ο Άμπου Νταούντ, ο Αν-Νασά'ι και ο Ιμπν Χιμπάν] Αυτό το χαντίθ, αν και οι λόγιοι διέφεραν ως προς την αυθεντικότητά του λόγω της αλυσίδας των αφηγητών του και του κειμένου του, έχει ληφθεί υπόψη από τους λογίους στις απόψεις τους, και είναι καλύτερο κριτήριο από το να λαμβάνει η γυναίκα υπόψη τη διάρκεια της συνηθισμένης εμμήνου ρύσεως που αντιμετωπίζουν οι περισσότερες γυναίκες που είναι έξι ή επτά ημέρες. Η τρίτη περίπτωση: όταν η γυναίκα ούτε είχε συγκεκριμένες ημέρες κατά τις οποίες της ερχόταν η έμμηνος ρύση, ούτε μπορεί να ξεχωρίσει

την κατάσταση μεταξύ της εμμήνου ρύσεως και της Ιστιχάντας. Με άλλα λόγια, η Ιστιχάντα της είναι συνεχής από την πρώτη φορά που είδε αίμα (εμμήνου ρύσεως) αλλά το αίμα αυτό έχει τα ίδια χαρακτηριστικά ή μικτά χαρακτηριστικά που δεν μπορεί να είναι έμμηνος ρύση. Αυτή η γυναίκα θα λαμβάνει υπόψη της τη διάρκεια της συνηθισμένης εμμήνου ρύσεως που για τις περισσότερες γυναίκες είναι έξι ή επτά ημέρες κάθε μήνα. Έτσι, θα θεωρεί ότι η έμμηνος ρύση της ξεκινάει την ίδια μέρα κάθε μήνα κατά την οποία είδε το αίμα για πρώτη φορά και ότι συνεχίζεται για τις επόμενες έξι ή επτά ημέρες. Όσο για τις άλλες μέρες, θεωρεί ότι έχει Ιστιχάντα. Ένα παράδειγμα αυτού είναι ότι μια γυναίκα είδε το αίμα την πρώτη φορά την πέμπτη μέρα του μήνα και το αίμα συνεχίστηκε χωρίς να υπάρχει έγκυρη διάκριση της εμμήνου ρύσεως είτε από χρώμα είτε με άλλο τρόπο, επομένως, η έμμηνος ρύση της αρχίζει κάθε μήνα την πέμπτη ημέρα και συνεχίζεται για τις επόμενες έξι ή επτά ημέρες. Η Χάμνα μπινετ Τζαχς (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) ρώτησε τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) λέγοντας: «Ω Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, έχω βαριά Ιστιχάντα, τι λες σχετικά με αυτή; Η οποία με εμποδίζει από την προσευχή και τη νηστεία.» Είπε: «Σου περιγράψω να βάλεις ένα

βαμβάκι πάνω στον κόλπο, γιατί βοηθά στη διακοπή του αίματος.» Η Χάμνα είπε: «(Το αίμα) είναι περισσότερο από αυτό (που να σταματήσει με ένα βαμβάκι).» Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάχι ουά σάλλαμ) είπε: «Αυτό είναι ένα λάκτισμα από τα λακτίσματα του Σατανά, γι' αυτό να υπολογίζεις την έμμηνο ρύση σου ως έξι ή επτά ημέρες (που είναι η συνήθης έμμηνος ρύση των περισσότερων γυναικών), μόνο ο Αλλάχ ξέρει τι πρέπει να είναι. Έπειτα, κάνε Γουσλ μέχρι να δεις ότι έχεις καθαριστεί πλήρως και μετά μπορείς να τελείς την προσευχή για είκοσι τέσσερις ή είκοσι τρεις ημέρες και νύχτες και να νηστέψεις.» [Αφηγήθηκε ο Άχμαντ (και είπε ότι είναι Σαχίχ), ο Άμπου Νταούντ, ο Ατ-Τιρμιδέι και ο Αλ-Μπουχάρι (και είπε ότι είναι Χάσσαν)] Η ρήση του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάχι ουά σάλλαμ): «Έξι ή επτά μέρες» δεν είναι για επιλογή, αλλά η γυναίκα πρέπει να κοιτάξει τι είναι πιο κοντά στην κατάστασή της π.χ. μια γυναίκα που της μοιάζει σε σωματότυπο ή είναι κοντά της σε ηλικία και συγγένεια, και να δει πόσες ημέρες έχει εκείνη έμμηνο ρύση και άρα και για αυτήν είναι το πιο πιθανόν ότι το αίμα είναι έμμηνος ρύση για αντίστοιχες ημέρες κλπ. Επομένως, αν είναι πιο πιθανό το αίμα να είναι έμμηνος ρύση για έξι μέρες, τότε υπολογίζει έξι

μέρες ως διάρκεια της εμμήνου ρύσεως της, και αν είναι για επτά, τότε υπολογίζει επτά.

Η κατάσταση της γυναίκας που έχει κάτι παρόμοιο με την Ιστιχάντα:

Μια γυναίκα μπορεί να πάθει κάτι που να της προκαλεί το αίμα να βγει από τον κόλπο της, όπως μια επέμβαση στη μήτρα κλπ. Υπάρχουν δύο τύποι αυτής της περίπτωσης:

Ο πρώτος τύπος: Να είναι γνωστό ότι η γυναίκα δεν μπορεί να έχει έμμηνο ρύση μετά την επέμβαση, όπως εάν η επέμβαση είναι να αφαιρέσει εντελώς τη μήτρα ή να την φράξει ώστε να μην βγαίνει αίμα από αυτήν. Επομένως, δεν ακολουθεί τους κανόνες της Ιστιχάντας, αλλά ακολουθεί τους κανόνες της κιτρινωπής ή καστανής έκκρισης. Έτσι, δεν πρέπει να εγκαταλείψει την προσευχή ή τη νηστεία, ούτε της απαγορεύεται η σεξουαλική επαφή, ούτε χρειάζεται να κάνει Γουσλ μετά από αυτό το αίμα. Αλλά θα πρέπει πριν την προσευχή να πλύνει το αίμα και να βάλει πάνω στο κόλπο ένα πανί ή κάτι παρόμοιο ώστε να μη βγαίνει αίμα κατά την προσευχή, και να τελεί Ουντού' πριν τελέσει κάθε προσευχή. Για τις πέντε υποχρεωτικές προσευχές, θα πρέπει να τελεί το Ουντού', αφού ήρθε η ώρα της προσευχής και όχι πριν,

ώστε να είναι πιο ασφαλής από το να βγει αίμα κατά την προσευχή.

Ο δεύτερος τύπος: Να είναι γνωστό ότι η γυναίκα μπορεί να έχει έμμηνο ρύση μετά την επέμβαση, έτσι, ακολουθεί τους κανόνες της Ιστιχάντας. Η απόδειξη για αυτό είναι τα λόγια του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) προς την Φάτιμα μπινετ Άμπι Χουμπάις: «Αυτό είναι μια φλέβα, όχι έμμηνος ρύση, οπότε όταν έρθει η έμμηνος ρύση, άφησε την προσευχή.» Η φράση «όταν έρθει η έμμηνος ρύση» αποδεικνύει ότι: για την γυναίκα που μπορεί να έχει έμμηνο ρύση, όταν έχει αίμα που δεν είναι έμμηνος ρύση, θα πρέπει να ακολουθήσει τους κανόνες της Ιστιχάντας, ενώ για την γυναίκα που δεν υπάρχει πιθανότητα να έχει έμμηνο ρύση, θα πρέπει να ακολουθήσει τους κανόνες της κιτρινωπής ή καστανής έκκρισης, επειδή το αίμα της σε κάθε περίπτωση είναι απλά από μια φλέβα.

Οι κανόνες της Ιστιχάντας:

Από τα παραπάνω μάθαμε πότε το αίμα είναι έμμηνος ρύση και πότε είναι Ιστιχάντα, άρα όταν είναι έμμηνος ρύση ισχύουν γι' αυτό οι κανόνες της εμμήνου ρύσεως και όταν είναι Ιστιχάντα ισχύουν γι' αυτό οι κανόνες της Ιστιχάντας.

Οι σημαντικοί κανόνες της εμμήνου ρύσεως έχουν ήδη αναφερθεί.

Όσον αφορά τους κανόνες της Ιστιχάντας είναι οι ίδιοι κανόνες που ισχύουν για τις γυναίκες που έχουν καθαριστεί από την έμμηνο ρύση, δηλαδή δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ της γυναίκας που έχει Ιστιχάντα, και εκείνης που είναι καθαρή από την έμμηνο ρύση, εκτός από τα ακόλουθα:

Το πρώτο: Η υποχρέωση του Ουντού' πριν κάθε προσευχή. Επειδή ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στη Φάτιμα μπινετ Άμπι Χουμπάις: «έπειτα τέλεσε Ουντού' για κάθε προσευχή.» [Αφηγήθηκε ο Αλ-Μπουχάρι] Αυτό αποδεικνύει ότι για τις πέντε υποχρεωτικές προσευχές δεν τελεί το Ουντού' εκτός να έχει έρθει η ώρα της προσευχής. Όσο για τις προσευχές που δεν έχουν συγκεκριμένη ώρα, όπως οι προαιρετικές προσευχές, τότε θα πρέπει να τελεί το Ουντού' όταν θέλει να τις τελέσει. Το δεύτερο: Ότι πρέπει να πλύνει το αίμα και να βάλει ένα πανί πάνω στο κόλπο, κάτι που βοηθάει να σταματήσει το αίμα, πριν τελέσει το Ουντού'. Η απόδειξη είναι τα λόγια του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) προς την Χάμνα: «Σου περιγράψω να βάλεις ένα βαμβάκι πάνω στον κόλπο,

γιατί βοηθά στη διακοπή του αίματος.» Η Χάμνα είπε: «(Το αίμα) είναι περισσότερο από αυτό (που να σταματήσει με ένα βαμβάκι).» Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «Τότε βάλε ένα ρούχο (πάνω στον κόλπο για να εμποδίσει το αίμα να πέσει).» Η Χάμνα είπε: «(Το αίμα) είναι περισσότερο από αυτό (που να το εμποδίσει ένα ρούχο).» Ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «Ας σφίξεις ένα κομμάτι ύφασμα γύρω από τον κόλπο σαν να ήταν χαλινάρι.» Και έπειτα δεν πειράζει αν βγει αίμα μετά από αυτό, επειδή ο Προφήτης (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε στην Φάτιμα μπινετ Άμπι Χουμπάις: «Απομακρύνσου από την προσευχή κατά τις ημέρες της εμμήνου ρύσεως σου, και έπειτα κάνε Γουσλ, και να τελείς Ουντού' για κάθε προσευχή, και μετά τέλεσε την προσευχή, ακόμα και αν το αίμα έσταζε πάνω στο χαλάκι.»

[Αφηγήθηκε ο Άχμαντ και ο Ιμπν Μάτζα] Το τρίτο: Η σεξουαλική επαφή κατά τη διάρκεια της Ιστιχάντας: οι λόγιοι διέφεραν σχετικά με το αν είναι επιτρεπτή, αλλά η σωστή άποψη είναι ότι είναι επιτρεπτή, επειδή πολλές γυναίκες είχαν Ιστιχάντα κατά την εποχή του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) και δεν τους

απαγόρευε ο Αλλάχ ή ο Αγγελιαφόρος Του να έχουν σεξουαλική επαφή με τους συζύγους τους κατά τις ημέρες της Ιστιχάντας. Και τα λόγια του Αλλάχ:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾﴾ [البقرة: 222]

{ οπότε αποφύγετε τη σεξουαλική επαφή με τις γυναίκες σας κατά την έμμηνο ρύση. } [Σούρατ Αλ-Μπάκαρα 2:222] αποδεικνύουν ότι η σεξουαλική επαφή με τη σύζυγο απαγορεύεται μόνο κατά την έμμηνο ρύση. Επίσης, αφού δεν απαγορεύεται στη γυναίκα που έχει Ιστιχάντα να τελεί προσευχή, τότε δεν της απαγορεύεται να έχει σεξουαλική επαφή με τον άνδρα της. Επίσης, δεν είναι σωστή η σύγκριση μεταξύ της γυναίκας που έχει έμμηνο ρύση και αυτής που έχει Ιστιχάντα, όσο αφορά τη σεξουαλική επαφή.

*

Το έκτο κεφάλαιο: Νιφάς (η επιλόχεια αιμορραγία) και οι κανόνες της.

Νιφάς: είναι αίμα που βγαίνει από τη μήτρα λόγω του τοκετού, είτε με τον τοκετό, είτε μετά, είτε δύο ή τρεις μέρες πριν το τοκετό και συνοδεύεται από οδύνες.

Ο -Σαΐχου Ελ-Ισλάμ- Ιμπν Ταϊμίγια είπε: «Αυτό που βλέπει από αίμα όταν αρχίζουν οι οδύνες είναι Νιφάς (επιλόχεια αιμορραγία).» Δεν το περιόρισε σε δύο-τρεις μέρες, και αυτό που εννοούσε ήταν το να έχει μια γυναίκα αίμα με οδύνες ακολουθούμενες από τοκετό, αλλιώς δεν είναι Νιφάς (επιλόχεια αιμορραγία). Οι λόγιοι διέφεραν αν έχει ελάχιστο και μέγιστο χρονικό όριο ή όχι; Ο -Σεΐχου Ελ-Ισλάμ- Ιμπν Ταϊμίγια είπε: «Για τη Νιφάς δεν υπάρχει ελάχιστο ή μέγιστο χρονικό όριο. Εάν μια γυναίκα βλέπει το αίμα για περισσότερες από σαράντα, εξήντα ή εβδομήντα ημέρες και μετά διακόπηκε, τότε είναι Νιφάς. Εάν όμως συνέχισε τότε είναι άρρωστο αίμα, και ορίζεται όριο σαράντα ημερών ως Νιφάς, επειδή αυτή η περίοδος είναι η συνηθισμένη περίοδος για το Νιφάς.» Επομένως, εάν μια γυναίκα έχει Νιφάς για περισσότερες από σαράντα μέρες, και ήταν το σύνηθες γι' αυτήν ότι η Νιφάς της διακόπτεται μετά από αυτό, ή εμφανίστηκαν σημάδια ότι η Νιφάς της κόντεψε να διακοπεί, τότε

πρέπει να περιμένει μέχρι να διακοπεί, διαφορετικά θα πρέπει να κάνει Γουσλ μόλις περάσουν σαράντα μέρες, επειδή αυτή είναι η συνηθισμένη περίοδος για τη Νιφάς. Εκτός εάν της ήρθε και η έμμηνος ρύση, τότε περιμένει μέχρι να τελειώσει. Όπως προαναφέραμε, εάν εμφανίστηκαν σημάδια ότι η Νιφάς κόντεψε να διακοπεί, πρέπει η γυναίκα να περιμένει μέχρι να διακοπεί και θεωρεί αυτή τη διάρκεια ως το σύνηθες γι' αυτήν, βάση της οποίας θα υπολογίζει τη διάρκεια της Νιφάς της στο μέλλον. Εάν το αίμα συνέχισε, τότε είναι Ιστιχάντα και θα πρέπει η γυναίκα να ακολουθήσει τους κανόνες της Ιστιχάντας. Εάν όμως το αίμα διακόπηκε πριν περάσουν οι σαράντα μέρες, θα πρέπει να κάνει Γουσλ, να τελέσει την προσευχή, και μπορεί να νηστέψει και να έχει σεξουαλική επαφή με τον σύζυγό της, εκτός εάν η διακοπή του αίματος ήταν για λιγότερο από μια ημέρα, τότε θεωρείται σαν να μην έγινε.

Η Νιφάς (επιλόχεια αιμορραγία) δεν αποδεικνύεται εκτός εάν η γυναίκα έχει γεννήσει μωρό που δείχνει ανθρώπινα χαρακτηριστικά, οπότε, αν γεννήσει μια μικρή αποβολή που δεν δείχνει ανθρώπινα χαρακτηριστικά, τότε το αίμα της δεν είναι Νιφάς, αλλά είναι αίμα φλέβας, και τότε η γυναίκα ακολουθεί τους κανόνες της Ιστιχάντας. Η ελάχιστη περίοδος για να αναπτύξει ένα

έμβρυο ανθρώπινα χαρακτηριστικά είναι ογδόντα ημέρες από την έναρξη της εγκυμοσύνης και η μέγιστη είναι ενενήντα ημέρες.

Ο Μάτζντου Αντ-Ντειν Ιμπν Ταϊμίγια (ο παππούς του - Σαΐχου Ελ-Ισλάμ- Ιμπν Ταϊμίγια) είπε: «Εάν μια γυναίκα δει αίμα συνοδευόμενο με οδύνες και γεννήσει πριν περάσουν ογδόντα ημέρες από την έναρξη της εγκυμοσύνης, δεν θα πρέπει να το λάβει υπόψη (δηλαδή, συνεχίζει την προσευχή και τη νηστεία της επειδή αυτό είναι αίμα φλέβας και δεν θεωρείται Νιφάς). Αλλά εάν δει αίμα συνοδευόμενο με οδύνες και γεννήσει αφού έχουν περάσει ενενήντα ημέρες από την έναρξη της εγκυμοσύνης -όπου το νεογέννητο θεωρείται ότι έχει ήδη αναπτύξει ανθρώπινα χαρακτηριστικά-, τότε αυτό είναι Νιφάς και θα πρέπει να απέχει από την προσευχή και τη νηστεία. Όμως, σε όλες τις περιπτώσεις το κριτήριο είναι ότι πρέπει να δει την αποβολή αν έχει αναπτύξει ανθρώπινα χαρακτηριστικά και να κρίνει ανάλογα, αλλά αν δεν πρόλαβε ή δεν μπόρεσε να δει την αποβολή τότε ο κανόνας είναι βάση των παραπάνω.»

Οι κανόνες της Νιφάς:

Οι κανόνες της Νιφάς είναι οι ίδιοι με τους κανόνες της εμμήνου ρύσεως, εκτός από τα ακόλουθα:

Το πρώτο: Η Εΐντα (περίοδος αναμονής): Εάν το διαζύγιο ήταν πριν τον τοκετό, η Εΐντα τελειώνει με τον τοκετό, όχι με την Νιφάς, αλλά αν το διαζύγιο ήταν μετά τον τοκετό, τότε η γυναίκα περιμένει την επιστροφή της εμμήνου ρύσεως για να υπολογίζει την Εΐντα της, όπως προαναφέραμε.

Το δεύτερο: Η διάρκεια του Ιλά': η οποία περιλαμβάνει τη διάρκεια της εμμήνου ρύσεως, αλλά δεν περιλαμβάνει τη διάρκεια της Νιφάς.

Το Ιλά': Είναι ο όρκος ενός άνδρα να μην έχει σεξουαλική επαφή με τη γυναίκα του για πάντα ή για περισσότερο από τέσσερις μήνες, κάτι που απαγορεύεται στο Ισλάμ επειδή περιέχει κακό στη γυναίκα, όμως, το Ισλάμ επέτρεψε στον άνδρα να κάνει τέτοιο όρκο με την προϋπόθεση ότι η διάρκεια δεν υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες και να υπάρχει σοβαρή ανάγκη για αυτό, όπως η γυναίκα να έχει πολύ κακή συμπεριφορά προς τον άνδρα της κλπ. Επομένως, εάν έχουν περάσει τέσσερις μήνες χωρίς ο άνδρας να είχε σεξουαλική επαφή με τη σύζυγό του, τότε η γυναίκα μπορεί να ζητήσει διαζύγιο και ο δικαστής θα αποφανθεί υπέρ της. Αν όμως η γυναίκα είχε Νιφάς, τότε η διάρκεια της Νιφάς δεν περιλαμβάνεται στη διάρκεια των τεσσάρων μηνών, σε αντίθεση με τη διάρκεια της

εμμήνου ρύσεως, η οποία περιλαμβάνεται στη διάρκεια των τεσσάρων μηνών.

Το τρίτο: Η εφηβεία συμβαίνει όταν αρχίσει η γυναίκα να έχει έμμηνο ρύση και δεν συμβαίνει με τον τοκετό. Επειδή μια γυναίκα δεν μπορεί να μείνει έγκυος μέχρι να έχει έμμηνο ρύση, έτσι η εφηβεία συμβαίνει με το να έχει έμμηνο ρύση πριν από την εγκυμοσύνη.

Το τέταρτο: Εάν το αίμα της εμμήνου ρύσεως διακόπηκε και μετά επανήλθε, τότε είναι οπωσδήποτε έμμηνος ρύση, όπως εάν η περίοδος μιας γυναίκας είναι οκτώ ημέρες, αλλά της ήρθε η έμμηνος ρύση για τέσσερις ημέρες και μετά διακόπηκε για δύο ημέρες και μετά επανήλθε την έβδομη και όγδοη ημέρα, τότε αυτό το αίμα που επανήλθε είναι σίγουρα η έμμηνος ρύση. Όσο για το αίμα της Νιφάς, θα αναφέρουμε πρώτα την άποψη της σχολής του Ιμπν Χάνμπαλ, και θα απαντήσουμε μετά σε αυτή την άποψη, η οποία λέει ότι αν διακόπηκε το αίμα πριν περάσουν σαράντα ημέρες από το τοκετό και έπειτα επέστρεψε κατά τη διάρκεια αυτών των σαράντα ημερών, τότε υπάρχει αμφιβολία σχετικά με αυτό, αν είναι Νιφάς ή έμμηνος ρύση. Επομένως, πρέπει η γυναίκα να τελεί τις υποχρεωτικές προσευχές και να νηστέψει την υποχρεωτική νηστεία, στις ώρες τους. Και απαγορεύεται σε αυτήν τη γυναίκα ό,τι απαγορεύεται σε μια άλλη που

έχει έμμηνο ρύση, εκτός από τις υποχρεωτικές πράξεις. Επιπλέον, θα πρέπει να ξανά τελέσει τις υποχρεωτικές πράξεις -εκτός από τις υποχρεωτικές προσευχές- που τις έχει τελέσει κατά εκείνο το διάστημα που επανήλθε το αίμα.

Όμως, η σωστή άποψη είναι ότι εάν το αίμα διακόπηκε και ξανά επέστρεψε κατά τη διάρκεια των σαράντα ημερών από το τοκετό, τότε είναι αίμα Νιφάς, εκτός αν φαίνεται ότι είναι έμμηνος ρύση, και αν συνεχίστηκε μετά τις σαράντα μέρες, τότε είναι Ιστιχάντα.

Ο Ιμπν Κουντάμα ανέφερε στο "Αλ-Μούγνι" ότι ο Ιμάμης Μάλικ, είθε ο Αλλάχ να τον ελεήσει, είπε: «Εάν το αίμα (της Νιφάς) διακόπηκε και μετά από δύο-τρεις μέρες (κατά τη διάρκεια των σαράντα ημερών από το τοκετό) ξανά επανήλθε, τότε είναι Νιφάς, αλλιώς είναι έμμηνος ρύση.» Και αυτή είναι η επιλογή του -Σαΐχου Ελ-Ισλάμ- Ιμπν Ταϊμίγια. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει αμφιβολία σχετικά με το αίμα, αλλά η αμφιβολία είναι κάτι σχετικό στο οποίο οι άνθρωποι διαφέρουν ανάλογα με τη γνώση και την κατανόησή τους. Όμως, το Βιβλίο του Αλλάχ και η Σούννα διευκρινίζουν τα πάντα, και ο Παντοδύναμος Αλλάχ δεν υποχρέωσε κανέναν να νηστέψει δύο φορές ή να κάνει Ταουάφ δύο φορές, εκτός αν υπάρχει έλλειψη στο πρώτο που δεν μπορεί να

διορθωθεί. Εφόσον ο άνθρωπος έκανε αυτό που πρέπει να κάνει και σύμφωνα με τη δυνατότητά του, δεν υπάρχει κάτι μεμπτό. Ο Αλλάχ είπε:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ [البقرة: 286]

{ Ο Αλλάχ δεν επιβάλλει σε καμία ψυχή παρά όσα αντέχει. } [Σούρατ Αλ-Μπάκαρα 2:286] Επίσης ο Αλλάχ είπε:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ

يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾﴾ [التغابن: 16]

{ Να φοβάστε, λοιπόν, τον Αλλάχ όσο μπορείτε (εκτελώντας τις εντολές Του και απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του). } [Σούρατ Ατ-Ταγάμπουν 64:16] Το πέμπτο: Εάν τελείωσε η έμμηνος ρύση πριν την συνηθισμένη ώρα της, τότε επιτρέπεται στη γυναίκα να κάνει Γουσλ και να έχει σεξουαλική επαφή με τον άνδρα της. Όσο για το Νιφάς, αν και σύμφωνα με την άποψη μιας ομάδας λογίων που λένε ότι αν τελείωσε η Νιφάς πριν περάσουν σαράντα μέρες από το τοκετό, τότε είναι μισητό να έχει σεξουαλική επαφή με τον άνδρα της, η σωστή άποψη είναι ότι δεν είναι μισητό. Και αυτή είναι η άποψη της πλειοψηφίας των λογίων. Γιατί η απόφαση ότι

κάτι είναι μισητό, χρειάζεται απόδειξη από το Κορ'άν ή τη Σούννα. Και δεν αναφέρθηκε σχετικά με αυτό το θέμα παρά μόνο αυτό που ανέφερε ο Ιμάμης Άχμαντ ότι η σύζυγος του Όουθμάν μπιν Άμπι Αλ-Ας ήρθε στον σύζυγό της πριν περάσουν σαράντα μέρες από το τοκετό, αλλά ο Όουθμάν της είπε: «Μην με πλησιάζεις.» Αλλά αυτό δεν αποδεικνύει ότι είναι μισητό, επειδή μπορεί αυτός να το έλεγε προληπτικά και από φόβο ότι η σύζυγός του δεν ήταν σίγουρη για τη διακοπή του αίματος, ή από φόβο να επανέλθει το αίμα μέσω της σεξουαλικής επαφής, ή για κάποιο άλλο λόγο που δεν γνωρίζουμε, και ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα.

*

Το έβδομο κεφάλαιο: Σχετικά με τη χρήση του: τι εμποδίζει την έμμηνο ρύση ή την φέρνει ή τι εμποδίζει την εγκυμοσύνη ή τι την διακόπτει.

Το να χρησιμοποιεί μια γυναίκα κάτι που εμποδίζει την έμμηνο ρύση της επιτρέπεται υπό δύο προϋποθέσεις:

Η πρώτη προϋπόθεση: Να μην της κάνει κακό, διαφορετικά δεν επιτρέπεται. Ο Αλλάχ λέει:

﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ...﴾ [البقرة: 195]

{ και μη ρίχνετε τον εαυτό σας στην καταστροφή. }
[Σούρατ Αλ-Μπάκαρα 2:195] Ο Αλλάχ λέει:

﴿... وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ [النساء: 29]

{ Και μη σκοτώνετε τους εαυτούς σας. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Πολυεύσπλαχνος για σας. } [Σούρατ Αν-Νισά' 4:29] Η δεύτερη προϋπόθεση: Να είναι με την άδεια του συζύγου της, εάν αυτό τον επηρεάζει κάπως, όπως όταν η γυναίκα βρίσκεται στην Εϊντα (περίοδο αναμονής) της που είναι υποχρεωτικό να ξοδεύει γι' αυτήν, αλλά αυτή χρησιμοποιεί κάτι που εμποδίζει την

έμμηνο ρύση της ώστε να μακρύνει την Εΐντα της και να πάρει περισσότερα χρήματα από τον σύζυγό της. Ομοίως, εάν αποδειχθεί ότι η πρόληψη της εμμήνου ρύσεως αποτρέπει την εγκυμοσύνη, τότε πρέπει να ληφθεί η άδεια του συζύγου της. Παρόλο που δείξαμε ότι μια γυναίκα επιτρέπεται να χρησιμοποιεί κάτι που εμποδίζει την έμμηνο ρύση της υπό δύο προϋποθέσεις, το καλύτερο είναι να μην το χρησιμοποιεί παρά μόνο αν είναι πραγματικά ανάγκη. Γιατί το να αφήνει το σώμα της να λειτουργεί φυσιολογικά είναι καλύτερο για την υγεία και την ασφάλειά της.

Το να χρησιμοποιεί μια γυναίκα κάτι που φέρνει την έμμηνο ρύση της επιτρέπεται υπό δύο προϋποθέσεις:

Η πρώτη: Να μην το χρησιμοποιεί για να αφήσει κάποια υποχρεωτική πράξη, όπως για παράδειγμα να το χρησιμοποιήσει πριν το Ραμαντάν (Ραμαζάνι), για να διακόψει τη νηστεία για κάποιες μέρες ή για να αφήσει την προσευχή για κάποιες μέρες και άλλα παρόμοια.

Η δεύτερη: Να γίνει με την άδεια του συζύγου της. Γιατί η έμμηνος ρύση τον εμποδίζει από τη σεξουαλική επαφή. Και αν η γυναίκα είναι χωρισμένη και χρησιμοποιήσει κάτι που φέρνει την έμμηνο ρύση, αυτό επισπεύδει το να χάσει ο σύζυγος το δικαίωμά του να

επιστρέψει τη γυναίκα του στο γάμο πριν τελειώσει η Είητα της.

Όσον αφορά τη χρήση του τι αποτρέπει την εγκυμοσύνη, είναι δύο ειδών:

Το πρώτο: Να αποτρέψει οριστικά την εγκυμοσύνη, κάτι που δεν επιτρέπεται, γιατί μειώνει τον αριθμό των μουσουλμάνων, και γιατί αν πεθάνουν ο άντρας και τα παιδιά της, τότε θα γίνει μια χήρα χωρίς παιδιά που θα την φρόντιζαν.

Το δεύτερο: Να αποτρέψει προσωρινά την εγκυμοσύνη, όπως όταν μια γυναίκα έχει πολλές εγκυμοσύνες, κάτι που την εξουθενώνει, για αυτό θέλει να οργανώνει την εγκυμοσύνη της. Αυτό επιτρέπεται, αλλά επίσης υπό δύο προϋποθέσεις, να γίνει με την άδεια του συζύγου της και να μην της κάνει κακό. Η απόδειξη για αυτό είναι ότι όταν οι σύντροφοι την εποχή του Προφήτη (σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά σάλλαμ) ήθελαν να προγραμματίσουν μαζί με τις γυναίκες τους την εγκυμοσύνη, εκσπερμάτιζαν έξω από τον κόλπο κατά τη σεξουαλική επαφή με τις γυναίκες τους.

Όσον αφορά τη χρήση του τι διακόπτει την εγκυμοσύνη, είναι δύο ειδών:

Το πρώτο: Το οποίο γίνεται με σκοπό την έκτρωση. Και έχει δύο περιπτώσεις:

1- Αν έγινε αφού το έμβρυο έχει αποκτήσει ψυχή, τότε απαγορεύεται χωρίς καμία αμφιβολία, επειδή αποτελεί φόνο μιας ψυχής χωρίς κανένα δικαίωμα, κάτι που το απαγορεύει το Βιβλίο του Αλλάχ και η Σούννα.

2- Αν έγινε πριν το έμβρυο να έχει αποκτήσει ψυχή, εδώ οι λόγιοι διέφεραν στο αν επιτρέπεται ή όχι, κάποιιοι είπαν ότι επιτρέπεται, άλλοι είπαν ότι απαγορεύεται, άλλοι είπαν ότι επιτρέπεται αν το έμβρυο δεν έχει φτάσει στο στάδιο 'Άλακα, δηλαδή δεν έμεινε μέσα στη μήτρα για σαράντα μέρες, και άλλοι είπαν ότι επιτρέπεται εφόσον το έμβρυο δεν έχει αναπτύξει ανθρώπινη μορφή.

Προληπτικά απαγορεύεται η έκτρωση εκτός από ανάγκη, όπως αν η μητέρα είναι άρρωστη και δεν μπορεί να αντέξει την εγκυμοσύνη ή κάτι παρόμοιο, επομένως επιτρέπεται η έκτρωση εκείνη την ώρα εκτός αν έχει περάσει καιρός και μπορεί το έμβρυο να έχει αναπτύξει ανθρώπινη μορφή, τότε απαγορεύεται η έκτρωση, και ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα.

Το δεύτερο: Το οποίο γίνεται χωρίς σκοπό την έκτρωση. Όπως όταν γίνεται με σκοπό να γεννήσει κατά το τέλος της διάρκειας της εγκυμοσύνης. Αυτό επιτρέπεται εφόσον

δεν προκαλεί κακό στη μητέρα ούτε στο μωρό, και να μην χρειαστεί επέμβαση. Αν όμως χρειάζεται επέμβαση, τότε έχει τέσσερις περιπτώσεις:

Η πρώτη: Ότι η μητέρα είναι ζωντανή και το μωρό είναι ζωντανό, άρα η εγχείρηση δεν επιτρέπεται παρά μόνο για ανάγκη, όπως αν η γέννησή της είναι δύσκολη και χρειάζεται εγχείρηση, και αυτό γιατί το σώμα μιας γυναίκας είναι καταπίστευμα σε αυτήν, άρα δεν πρέπει να κάνει στο σώμα της κάτι που περιέχει κάποιο ρίσκο εκτός αν υπάρχει μεγάλη ανάγκη. Και επειδή μπορεί να νομίζει ότι δεν θα γίνει κάτι κακό στην επέμβαση, αλλά να γίνει αυτό το κακό.

Η δεύτερη: Ότι η μητέρα είναι νεκρή και το μωρό είναι νεκρό, άρα δεν επιτρέπεται να γίνει η εγχείρηση αφού θα είναι άσκοπη.

Η τρίτη: Ότι η μητέρα είναι ζωντανή και το μωρό είναι νεκρό, τότε επιτρέπεται να γίνει η εγχείρηση για να βγει.

Η τέταρτη: Ότι η μητέρα είναι νεκρή και το μωρό είναι ζωντανό, τότε επιτρέπεται να γίνει η εγχείρηση εφόσον υπάρχει ελπίδα ότι θα βγει ζωντανό.

Έτσι, όταν υπάρχει ελπίδα ότι με την επέμβαση θα βγει το μωρό ζωντανό, τότε ο γιατρός κάνει καισαρική τομή

στη νεκρή γυναίκα για να βγάλει το μωρό. Αν και στο Ισλάμ πρέπει να δείχνουμε σεβασμό στους νεκρούς, και γι' αυτό δεν επιτρέπεται ο ακρωτηριασμός του νεκρού ούτε το άνοιγμα της κοιλιάς ενός νεκρού, σε αυτή την περίπτωση δεν θεωρείται κάτι τέτοιο, και θα πρέπει ο γιατρός να βγάλει αμέσως το μωρό με την επέμβαση αν δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Αυτή είναι η σωστή άποψη και είναι η άποψη του Ιμπν Χουμπάιρα, Βλ. "Αλ-Ινσάφ". Ειδικά στην εποχή μας, όπου η ιατρική έχει εξελιχθεί πολύ. Επίσης, αφού η γιατρός θα ανοίξει την κοιλιά της νεκρής μητέρας, θα πρέπει να την ράψει και να την κλείσει με καλό και σεβαστό τρόπο. Η πραγματοποίηση αυτής της επέμβασης δεν θεωρείται ακρωτηριασμός του σώματος της νεκρής γυναίκας, γιατί αν και πρέπει να σεβόμαστε το σώμα ενός νεκρού, θα πρέπει να σεβόμαστε περισσότερο τη ζωή ενός ζωντανού και να τη σώζουμε εάν κινδυνεύει. Και ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα.

Προσοχή: Στις περιπτώσεις που επιτρέπεται η διακοπή της εγκυμοσύνης, όπως αναφέραμε προηγουμένως, πρέπει να ληφθεί η άδεια του συζύγου.

Εδώ τελείωσε αυτό που ήθελα να γράψω για αυτό το σημαντικό θέμα, και έγραψα συνοπτικά για τα θεμελιώδη ζητήματα και τους κανόνες που το αφορούν, τις διαφορετικές περιπτώσεις και τις λεπτομέρειές του. Ό,τι

συμβαίνει με τις γυναίκες σχετικά με τέτοια θέματα είναι σαν μια θάλασσα που δεν έχει ακτή. Αλλά ο διορατικός μπορεί να αποφασίσει για τα κλαδιά βάση του κορμού τους, και για τις λεπτομέρειες βάση των κανόνων τους, και να συγκρίνει τα παρόμοια πράγματα μεταξύ τους. Ας λάβει υπόψη ο κάθε μουφτής (ο λόγιος που απαντάει στις ερωτήσεις των ανθρώπων) ότι έχει μεγάλο καθήκον να μεταδώσει και να εξηγήσει στους ανθρώπους τη γνώση που έφεραν οι αγγελιαφόροι του Αλλάχ. Επίσης θα πρέπει να βασίζεται πάντα στο Κορ'άν και τη Σούννα όταν δίνει απαντήσεις στα ζητήματα των ανθρώπων, αφού αυτές είναι οι δύο κύριες πηγές της νομοθεσίας του Ισλάμ, για αυτό θα πρέπει να τα κατανοούμε και να πράττουμε βάση των εντολών τους. Ό,τι έρχεται σε αντίθεση με το Κορ'άν ή τη Σούννα είναι λάθος που δεν πρέπει να πράττουμε βάση αυτού. Εάν ένας λόγιος έβαλε πολύ προσπάθεια για να απαντήσει σε ένα θέμα βάση της κατανόησής του για το Κορ'άν και τη Σούννα, αλλά χωρίς να είχε την πρόθεση, η απάντησή του ήταν λάθος, τότε θα πρέπει οι άλλοι λόγιοι να τον διορθώσουν σχετικά με αυτό, και έπειτα θα πρέπει αυτός να γυρίσει στην σωστή απάντηση, και θα ανταμειφθεί για την προσπάθειά του επειδή ήταν δικαιολογημένος.

Ο κάθε μουφτής πρέπει να είναι ειλικρινής στην πρόθεσή του για χάρη του Αλλάχ, να ζητά βοήθεια από Αυτόν σε κάθε απάντηση που δίνει και να Του ζητά σταθερότητα και επιτυχία στο σωστό.

Και θα πρέπει πάντα να λαμβάνει υπόψη ό,τι λέει το Κορ'άν και η Σούννα, επομένως, θα πρέπει πάντα να τα διαβάζει και να ψάχνει μέσα τους ή στα λόγια των άλλων λογίων που τα έλεγαν βάση της κατανόησή τους για αυτά.

Συχνά ανακύπτει ένα καινούργιο συμβάν στην εποχή μας που να χρειάζεται μια απάντηση, οπότε το άτομο ψάχνει για την απάντηση σχετικά με αυτό στα λόγια των λογίων, αλλά μπορεί κάποιες φορές να μη βρίσκει την απάντηση που καθησυχάζει τη ψυχή του ή μπορεί και να μη βρίσκει καθόλου απάντηση για αυτό. Όμως, αν επιστρέψει στο Κορ'άν ή τη Σούννα, θα βρίσκει την απάντηση εμφανής και ξεκάθαρη, ανάλογα με την ειλικρίνεια, τη γνώση και την κατανόησή του.

Θα πρέπει ο μουφτής να μη βιάζεται στην απάντησή του όταν το θέμα δεν είναι τόσο ξεκάθαρο, γιατί μπορεί να βιαστεί στο να πει μια απάντηση και μετά από περισσότερη έρευνα να καταλάβει ότι ήταν λάθος και να μετανιώσει για αυτό, και μπορεί να μην προλάβει μετά να

διορθώσει την απάντησή του και να εξηγήσει στους ανθρώπους τη σωστή απάντηση.

Όταν οι άνθρωποι ξέρουν για έναν μουφτή ότι όταν το θέμα δεν είναι τόσο ξεκάθαρο δε βιάζεται να δώσει απάντηση και ότι όταν απαντά είναι σίγουρος για την απάντησή του, θα εμπιστεύονται περισσότερο την απάντησή του και θα πράττουν σύμφωνα με αυτήν. Όμως, αν βλέπουν ότι είναι βιαστικός, τότε δεν θα εμπιστεύονται την απάντησή του, επειδή όποιος είναι βιαστικός κάνει περισσότερα λάθη, οπότε με τη βιασύνη και το λάθος του έχει στερήσει τον εαυτό του και τους άλλους από ό,τι έχει από γνώση και σωστές απαντήσεις.

Ζητάμε από τον Παντοδύναμο Αλλάχ να καθοδηγήσει εμάς και τους μουσουλμάνους αδελφούς μας στον ίσιο δρόμο Του, να μας φροντίσει με τη φροντίδα Του και να μας προστατεύσει από το να γλιστρήσουμε στα λάθη, πράγματι, είναι ο Γενναιόδωρος. Ω, Αλλάχ επαίνεσε τον Προφήτη μας Μωχάμμαντ και κράτα τον ασφαλή από κάθε κακό, επίσης και την οικογένειά του και τους συντρόφους του όλους. Δόξα στον Αλλάχ, με την εύνοια του Οποίου ολοκληρώνονται οι καλές πράξεις.

Γράφτηκε από

Μωχάμμαντ μπιν Σάλιχ Αλ-'Ουθαϊμείν

Σύντομος Οδηγός για τις Γυναίκες Σχετικά με την Εμμηόρροια
και Επιλόχεια Αιμορραγία

Παρασκευή

14 του μήνα Σα'μπάν το 1392 Χ (μετά τη Χίτζρα)

*

Περιεχόμενα

Σύντομος Οδηγός για τις Γυναίκες Σχετικά με την Εμμηνόρροια και Επιλόχεια Αιμορραγία	1
Το πρώτο κεφάλαιο: Η έννοια της εμμήνου ρύσεως και η σοφία πίσω από αυτή.....	7
Το δεύτερο κεφάλαιο: Η ηλικία κατά την οποία έρχεται φυσιολογικά η πρώτη περίοδος και η διάρκεια της εμμήνου ρύσεως.....	9
Το τρίτο κεφάλαιο: Αλλαγές στην εμμηνορροϊκή κατάσταση.....	23
Το τέταρτο κεφάλαιο: Οι κανόνες της εμμήνου ρύσεως.....	30
Το πέμπτο κεφάλαιο: Η Ιστιχάντα (αίμα μεταξύ δύο περιόδων) και οι κανόνες της.....	55
Το έκτο κεφάλαιο: Νιφάς (η επιλόχεια αιμορραγία) και οι κανόνες της.....	66
Το έβδομο κεφάλαιο: Σχετικά με τη χρήση του: τι εμποδίζει την έμμηνου ρύση ή την φέρνει ή τι εμποδίζει την εγκυμοσύνη ή τι την διακόπτει.....	74